

UDL

PREMSA
CORONA

NÚM. 19 - MARÇ-ABRIL 1996

CONSERVES

Rosselló

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INÇA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

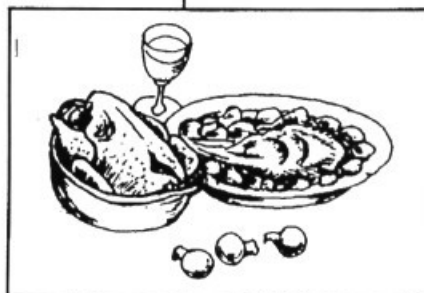
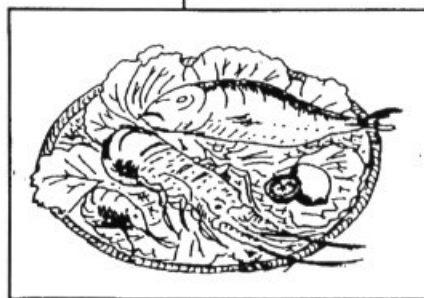
ROSSELLÓ SEVILLA:

CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

El **bar - restaurant del Poliesportiu** el ofereix
les seves tapes variades i els seus menús
econòmics, així com els seus exquisits plats
de peixeteria i carns a la carta

Bon Profit!

Carretera d'Inca a Artà nº 125
LLUBÍ - MALLORCA
TELF. 85 70 36

Edita:

Associació Cultural Udol
Dipòsit legal: PM-253-1993

Equip de Redacció:

Caterina Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompart i Vanrell
Maria Antonia Molines i Ramis
Xisca Munar i Ferrer
Xesc Perelló i Felani
Pere Planés i Martorell

Portada i contraportada:

Pep Planas «Pipes»

Fotografia:

UDOL

Publicitat:

Esperança Llompart i Vanrell
C/ Bernat Coll, 2
Telèfon: 52 25 27

Han col·laborat:

Col·legi Públic Duran-Estrany
Miquel Cladera i Ramis
Club d'Esplai «Es Turó»
Antoni Sales i Roca
Pere Joan Martorell i Castelló
Biel Frantera i Gelabert
Joan Barceló i Cerdà
Toni Gelabert Perelló

Assessorament lingüístic:

Antoni Contestí Vives

Correspondència:

Revista Udol
C/ Traginers, 51
07430 - Llubí
Telèfon: 52 23 12
Fax: 52 21 14

Imprimeix:

ETIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, nº 2
MANACOR

500 exemplars

**Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió
dels seus autors**

Al centenari hi hem d'arribar tots

El 1996 sembla l'any dels aniversaris. I a Llubí pel que va d'any ja se n'ha celebrat algun. El primer ha estat el centenari de l'Ermida del sant Crist. El davallament de la imatge i la pujada posterior al seu lloc d'origen marcà una fita d'emotiva transcendència. Malgrat haver-ho celebrat el mes d'abril serà en el mes de setembre quan es compliran els cent anys del recinte.

Una altra associació que es troba celebrant aniversaris importants és el C.D.A. Llubí. Enguany es faran els seixanta anys. I això que pareix ahir el dia en el qual es commemorà el mig segle d'existència de l'entitat esportiva, on es feu homenatge als primers jugadors i ara socis honorífics del club.

I també l'esplai fa vint anys que organitzà el primer campament i a través del qual s'anà muntant un grup. Es Turó ha vist passar per les seves files a moltes generacions de llubiners. Des dels que quasi ni s'hi implicaren fins als que hi anaren de ben petits i llavors s'uniren a la tasca del grup de monitors. La majoria dels monitors que hi ha hagut a l'esplai o han estat del club de menuts o fan feina ara amb monitors que abans havien fet jugar.

També al Grup d'Amics de ca na Munara deven faltar-li pocs anys per complir-los. Pocs d'ells deven ser ja dels fundadors de l'entitat. Molta gent ha passat per les seves files. Però entre uns i altres han aconseguit que cada any poguem riure una mica més amb la Rua i el ball de després.

Totes les associacions han sofert molts de canvis al llarg del temps. Gent que entra i surt. Altres que no poden deixar-ho perquè el cor hi és més que no pas el cansament. Sempre és bo que hi hagi petites renovacions. Que entrin idees noves i verdes per anar encoratjant-se amb l'experiència. Per ventura altres no els queda més remei que partir perquè la vida així ho mana. Però sempre és gent inquieta, amb il·lusió de fer coses pels altres i amb l'única satisfacció d'una rialla.

Moltes vegades el públic no és agraït i l'esforç no es reconeix de bones maneres. El més mal de pair pels que fan feina són les crítiques destructives del sector que s'estima més no fer res.

No volem dir amb això que no hagin d'existir les crítiques, tot el contrari, perquè no seria tampoc massa bon senyal. Hi ha diferència entre les crítiques positives i negatives i les destructives. De les dues primeres sempre se'n poden treure lliçons i aprendre moltes coses. De la tercera sempre sols se'n treuen una enrabiada.

No creim que cap de les persones que es fica en una associació ho faci per ànim de lucre. Ni que cap d'elles n'hagi tret per l'entrada d'un pis. Darrere del dia de festa, d'una excursió, d'un campament, d'un equip, hi ha dies de feina, potser setmanes; hores de buidar-se el cap trobant formes originals o enginyoses per entretenir el públic. Fins i tot discussions i malentesos o qualque soparet amistós. Per això fa mal la classe de crítiques esmentades abans, i perquè sempre solen ésser dels que manco es preocupen pels altres ni solen moure's per res.

I així i tot s'han anat formant altres associacions en els darrers mesos. Com ara el G.E.L.L. que ens demostren el seu esperit arriscat i aventurer per les festes o en notícies aquí publicades dels seus viatges; els Amics dels Cavalls als quals podem trobar-nos qualsevol cap de setmana trescant pels camins del poble. Algun d'ells ha armat el carretó abandonat i s'hi ha afegit. El club de Petanca, desaparegut fa uns dotze o tretze anys i que ara torna a entrenar-se en el poliesportiu de Llubí. I la banda de tambors i cornetes just estrenada que alegraran festes i celebracions amb la seva música.

Totes aquestes entrades són favorables quan enriqueixen el panorama llubiner. Sempre va bé una alenada d'aire fresc per amenitzar la vila.

Ens cal esmentar aquí les associacions que en el seu moment ajudaren a crear aquest clima de moviment en el poble: Com la Castell-Llubí, que enguany compliria els deu anys d'existència, i que va publicar-se durant uns dos anys, feta per gent molt jove i a la qual hem d'agrair-li que ens hagi deixat passar per la història del poble.

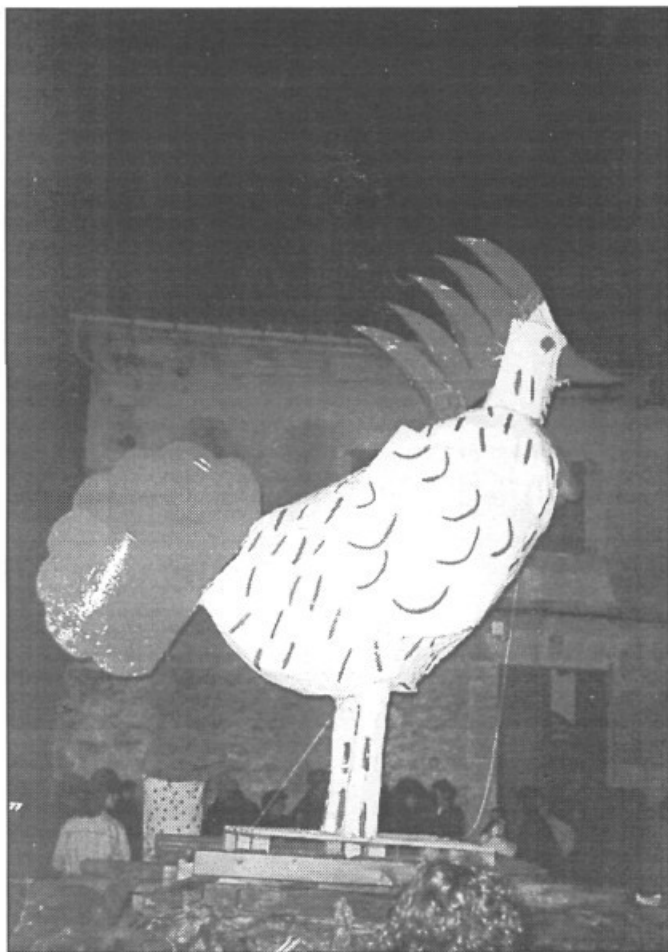
L'autocros que reunirà una gran multitud de fora poble a Llubí i que celebrà un seguit de vegades al Campionat d'Europa. Amb ell s'aconsegüí atreure l'atenció de molta gent cap a Llubí.

La Coral dirigida per en Pere de Sòller i que voltà cantant per diferents punts de l'illa.

I així tants altres com el Grup Vetlla, la revista Puput, "escaletric"...

A ells, als que neixen i als que ja no hi són i als que aguantam metxa, hem volgut dedicar aquest editorial. Per animar-vos a seguir endavant i per a què no tan sols siguin les rondalles les que arribin al centenari sinó també al C.D.A., l'Espeleo, ca na Muntana, es Turó, la Comissió de Reis, la revista Udol, la banda de Cornetes i tambors i tots aquells que falten per esmentar però que hi són sempre.

LA RUA, UNA POLICROMIA DE LA IMAGINACIÓ

Una de les festes que singularitza Llubí de la resta de pobles de Mallorca és la festa del Siurell. Setmanes abans de cremar-lo el grup de Ca Na Munara es posa en feines per tenir-ho tot ben disposat. I així també ajuden a fer créixer el dubte sobre la forma que adoptarà el ninot en qüestió.

El dia clau col·locaren el Siurell davant la Creu del carrer del mateix nom repetint els llocs que iniciaren la festa per primera vegada. Enguany un grandíols gall va fer-ne de la plaça el seu corralet propi. Els altres li férem la festa o el covàrem fins que les flames el consumiren. La participació per part de la

gent aquest dia es basa més que res en anar a sopar a la vora del caliu o a beure un tassonet de rom cremat. Tanmateix sempre a algú li fa goig desfressar-se i acabà sortint al mig de la forma siurellesca més original. Els que sempre hi fan més bulla són els de l'esplai. Un any van d'una cosa, l'altra d'una altra...enguany de xinesos...i com que són molts sempre fan més bulla i trui i la festa sembla alegrar-se una mica. La volta d'enguany varià el recorregut degut a les obres del clavegueram però no hi hagué cap problema ja que la novetat ho feia més interessant i tot.

Un cop feta la volta es donaren els premis i es repartiren siurells a tots aquells que es vestiren. Es cremà el Siurell i fet el caliu tothom qui volgué es posà a torrar i a sopar.

El dia del Dijous Jarder els nins de l'escola sortiren al carrer i es feren seva la Rueta, tal i com ha de ser, després de la festa es donà a cada al·lot un bon troç de coca de tallades i un tassó de refresc.

El gran dia, però, el més esperat, va ser el dia 17 de febrer, el dia de Sa Rua. Després de mesos, setmanes i dies de feina arribà el que quasi tothom s'impacientava per veure.

La festa comença més o manco prop de les quatre; i abans d'aquesta hora és ben difícil trobar-se a algun grup de gent del carrer. Els darrers preparatius són fonamentals i a vegades també improvisats. I llavors les agulles del rellotge marquen

FORN

Especialitat en: *tartes de boda, comunions, batiments... ensaïmades i gran assortiment en pastisseria*
Creu, 48 · Tel. 52 20 66/67 — Llubí

- Productes químics
- Accessoris sanitaris
- Consumibles de paper
- Equipament institucional

**CLEAN
S.L. MARKET**

Detergents ús industrials

Tel. - Fax. 85 70 70

l'hora màgica!

L'altre dia no sé per quines cinc-centes em va passar pel cap sortir a fer un tomb per la plaça. Ni tan sols sabia el dia en el qual em trobava, sóc tan vell i surt tan poc de casa que quasi bé ni me'n record de com és el poble. I com que els fills em venen a veure clares vegades la peresa em guanya i qued tan-cat entre les quatre parets com un mussolot.

- Bé, al que anava, idò devers les quatre vaig sortir al corral i com que aquella fredor tan espantosa dels darrers dies s'havia

calmat em va fer il·lusió passejar-me pel poble i quina sorpresa tan grossa me'n vaig dur en arribar a la plaça: És ben cert que em feia falta airejar-me una mica.

Jo no sabia que la gent hagués canviat d'aquesta manera. Ja sé que això de les modes és una cosa que passa depressa i que el que s'usa no té excusa. Fa un parell de dies que fan programes a la televisió sobre "Tribus Urbanes" o una cosa semblant però mai m'hagués pensat que al meu propi poble tot arribàs tan lluny. No vos podeu fer una idea del que hi havia:

- Sols no havia tombat el cantó del carrer Nou quan em saltaren a sobre un estol de formigues més negres que el verri-m i més feineres que un rellotge. Devien ésser d'aquestes africanes que diuen que poden tornar com una persona de grosses...no tenien mesura. Afortunat de mi ja que uns agosarats indis s'aferrisaren en defensar-me. No m'hagués faltat res més. Una mica intranquil vaig intentar posar un peu damunt la cera quan de sobte un niuot s'interposà en el meu camí. Ja està- vaig pensar jo- les formigues! Doncs no, un carretó estirat per caverní-coles bastant primitius protegia amorosament el gegantí ou del niu, mig amagat entre la mata. Feien una bulla del dimoni; vaig pensar que devia ser a causa del canvi de medi natural i evolutiu. Animals en vaig trobar de tota casta: Ocellots engabiats llastimosament perquè tenien un plomatge colorista i brillant, tigres ferosos, fins i tot una peixera d'aigua transparent i neta amb uns peixos de colors vius. A més a més de les tribus els animals hi tenien cabuda, jo més desconcertat del que estava ja no podia estar-hi. Tan despistat com estava m'enganxaren dins una caseta on m'oferiren "finito" i i "jamón" o ta-

Viatges Ciutat S.L.
C.I. BAL 335

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL

RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

Carretera de Valldemossa, 8 • Tels.: (971) 75 22 21 - 75 06 11 • Fax: (971) 29 30 05 • 07010 Palma de Mallorca

lladetes de formatge però amb un salero...s'ho tenien ben montat! Un grapat de joves ballaven sevillanes a rompre formant parella amb unes al.lotes la mar de garrides. I quins vestits que passejaven les currangues, en vaig quedar tan encisat que ni sabia si veia peineta o farales. Així mateix aqueixa gent s'ho devia sentir molt perquè segons tenc entès la "Feria de Abril" no es celebra pas pel febrer, com es deu poder suposar. Tant de renou hi havia pel mig que no s'estorbà en sortir la gent per la finestra. I vaja quines persianes que posa tothom darrerament. De colos verds, el balcó ben enrramellat i unes cortines que s'hi deixaven veure que feia ganes d'entrar a cada casa. Però com que sempre he estat pacífic vaig respectar les senyals de tràfic i em vaig deixar dur per la bullícia. A mi això de tanta gent pel mig no m'apasiona gaire. El que m'agradà veure eren els al.lots petits, quasi tots a la moda- això si- dels seus pares. Una nineta aprofità la bufada de vent i es posà a jugar amb dos estels grandiosos. El cel lluia amb el seu passeig en ell però com que eren tan grossos aviat els hagué de dur arrossegant per terra. Unes altre al.lotones, totes sonoses, es disposaven a partir cap dret al llit malgrat no haver aclarit jo si allò es tractava o no d'una festa pijama. El que sé cert és que si feien comptes dormir totes en el mateix llit ho degueren tenir clar perquè amb tantes com eren i amb l'intrús que s'hi havia ensofronyat hi havia per repartir-se el llit a bufetades. Prop del punt de la desesperació m'animà la presència d'un grup de mancebres amb tot els ormetjos que per allà es passejaven. -Res, em vaig dir- aquestes seran de la meua companyia i deven ha-

ver vingut fins aquí pel mateix motiu que jo. Però la sort tampoc llavors m'acompanyà i partiren darrera darrera de l'altra gent. A l'altra cantó de la plaça una paradeta del "baratillo" tenia en venta els objectes més desbaratats que us pogueu imaginar, jo que tenc a dins la païssa un caramull de trastets que no sé on els he de ficar. Si ho arrib a saber hagués pogut arribar a un negoci amb l'amo de la parada. Tan cansat vaig arri-

- ALUMINIS
- VIDRES

ALUMINIS ALOMAR

Joan Alomar Ramis

Carrer Creu, 23 - Tel. 85 70 91 - 07430 LLUBI (Mallorca)

GRUPO

UNAGRAS

INFORMACIÓ

bar a estar de veure pardalades que altra idea no se'm va ocrer que arribar fins al cine. Jo em pensava que l'havien tancat feia uns anys però uns cartells que vaig veure em feren canviar d'idea. Ara està molt més bé que no abans, pots disfrutar-lo a l'aire lliure i a més a més et passen pels carrers de la vila aconseguint amb l'efecte una major integració en el que veus.

Com que es veia que no me'n temia molt bé de la història un espectador em contà que el que jo veia per tot arreu formava part d'una festa de desfresses i que si m'ho volia passar millor em convidaven a sopar i a una festa nocturna al soterrani de la casa de L'Ajuntament. Això sí que va ser un desastre! El vi m'havia pujat al cap i ballava tan entusiasmat que més d'un es pensà que la meua vestimenta formava part de la festa. En vaig ser el rei. Mirau si ho estava desvetllat que vaig veure com tancaven el local. Uf! a n'aquelles hores sí que en feia de fret i com que ja érem pocs (segons em contaren va ser un dels anys que més gent hi hagué fins tard) vaig girar en coa cap a cases.

Si els meus fills sabessin tot això segur que vendrien més sovint per vigilar-me. De totes maneres no em preocupa gaire el que puguin dir-me perquè aquests dies m'he preparat un meravellós vestit per a tals dates

NOU POU

POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:

GERMANS PERELLÓ, S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS, 65 • TEL. 88 10 32 • INCA

Jaume Vallespir Coll

N.I.F.: 18232217W
Sa Carretera, 86 • 07430 Llubí (Balears)
Tel.: 52 22 43

ELECCIONS GENERALS

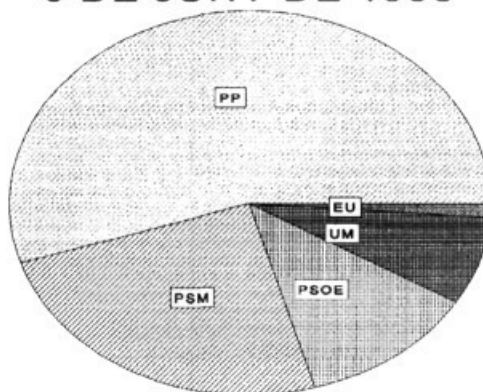
Els resultats de les Eleccions Generals a Llubí reflecteixen el bombardeig publicitari a què ha estat sotmès el públic en general. Tan el PP com el PSOE varen començar la seva estratègia de bipolarització de les eleccions mesos abans del 3 de març. Els llubiners no s'escaparen d'aquesta manipulació informativa i els resultats així ho demostren.

A pesar de la crisi del PP a les Balears, el partit conservador, va mantenir el seu electorat. El PSOE on a Llubí mai no ha tengut representació a les locals i quan no havia tengut uns resultats molt bons, tot i el desgast de mantenir-se en el Govern i les esbatussades rebudes, va obtenir una millora considerable.

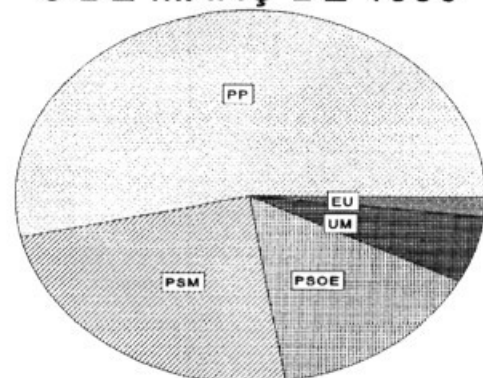
Els petits partits nacionalistes normalment tenen poc a dir en aquestes eleccions. El PSM de ser el guanyador a les eleccions municipals passa a mantenir el segon lloc a les generals. UM a pesar de tenir en el seu poder la batlia llubiner segueix la tònica del partit a la resta de l'Illa i fa una passa enrere.

EU és un partit amb poca implantació a la Part Forana i a Llubí, malgrat tenir una petita millora, no s'escapa de la tònica general.

6 DE JUNY DE 1993

3 DE MARÇ DE 1996

PARTITS	NÚM. DE VOTS	%
PP	621	55'3
PSM	272	24'22
PSOE	177	15'76
UM	68	6'05
EU	28	2'49

FUSTERIA RAFEL MUNAR

PORTES, PERSIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, TOT EN FUSTA
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa • Tel. 52 21 35 • Llubí

Pub
6 caïres i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

FORTES VENTADES.

Les fotografies d'aquesta informació reflecteixen una de les ventades més fortes que es recorden a Llubí des de fa molt de temps. El Pi de can Esbert va tornar rebre les conseqüències de la força del vent. Una branca es va esqueixar i va tirar per terra els cables de la llum. La gran ventada va afectar també una vuitena de pins de l'Ermida i de l'estació del tren. Com podeu veure per les fotografies la virulència del vent havia de ser considerable.

POBLE ASFALTAT, CONTE ACABAT?

Finalment el nostre poble llum amb tots els seus carrers i carrerons completament asfaltats. La veritat és que a la revista ja li feia ganes escriure aquesta notícia. No perquè estiguem fins a la coroneta d'escriure sobre el tema sinó perquè és una notícia que a tothom li fa il·lusió sentir-la. Trepitjar el sol del carrer tot llis, la final de la pols, aquella olor de quitrà que t'embriaga uns dies... Això ens sona a música celestial i no voldríem que per una d'aquelles coses haguéssim d'estorbar la felicitat amb breus notícies de dues línies anunciant un pegat aquí, un altre allà, un carrer que s'inunda per les pluges o un clot com el Gorg Blau.

MASCARÓ PASSARIUS LA MEDALLA D'OR DE LA C.A.

A proposta del president del Govern Balear, l'executiu aprovà el dia 15 de febrer passat la concessió de la Medalla d'Or de la Comunitat Autònoma a Josep Mascaró Passarius pels seus mereixements intel·lectuals, d'investigació i salvaguarda de la toponímia de les Illes Balears, i per la contribució dels seus treballs a la defensa, catalogació i concreció del llegat arqueològic de les nostres Illes.

Josep Mascaró Passarius, nat a Alaïor l'any 1923, està considerat com una de les principals autoritats en el camp de la investigació arqueològica i toponímica de les illes Balears.

De formació autodidàctica, Mascaró Passarius, ha duit a terme una important labor investigadora tan a Mallorca com a Menorca. La seva incansable recerca li ha permès descobrir gravats rupestres, dòlmens, pujols fortificats i reductes prehistòrics costaners, així com restes de noves taules.

La seva obra intel·lectual ha aportat a la cultura de les nostres illes importants repertoris complets, inventaris, catàlegs i sistematitzacions taxonòmiques d'un valor cultural incalculable. De la seva obra ingent, Mascaró Passarius, destaca el *Corpus de toponímia de Mallorca* i el *Mapa General de Mallorca*, obres a les quals va dedicar deu anys de la seva vida.

Són nombrosos els premis que Mascaró Passarius ha guanyat al llarg de la seva vida. En destacam el Jaume I d'investigació de l'Institut d'Estudis Catalans, aconseguit en dues ocasions en 1957 i 1983; el Ciutat de Palma (1962); el Josep Puig i Cadafalch d'Arqueologia (1964); el Joan

Ramis i Ramis de l'Ateneu de Maó (1968); el d'Arqueologia Balear Luis R. Amorós (1972) i el Sanchís Guarnier (1989).

Mascaró Passarius és actualment membre de la Real Academia de la Historia y de las Artes de San Fernando amb seu a Madrid, de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Sebastià de Palma i també de l'Institut Menorquí d'Estudis.

Associació de Premsa Forana de Mallorca.

TROBADA DE REVISTES DE LA PREMSA FORANA.

El passat 16 de març es va celebrar a la seu de la revista FENT CARRERANY un trobada de revistes de l'Associació de la Premsa Forana. La idea era intercanviar impressions i maneres de fer feina. La utilització dels diversos sistemes informàtics, així com la manera de confeccionar una revista varen ser els punts que es tractaren, tot per tal de millorar la qualitat de les diverses publicacions presents a la trobada.

A les 10 del matí es trobaren a la Plaça des Pou de Maria delegacions de diverses revistes: Ariany, Llum d'Oli (Porreres), Flor de Card (Sant Llorenç), Veu de Sóller, Cala Millor-7 (Son Servera), Udol, Santa Margalida, Mel i Sucre (Sant Joan), Dies i Coses (Calonge), Bona Pau (Montuiri) i els de Fent Carrerany de Maria que actuaren d'amfitrions.

Després varen anar al lloc on la gent de Maria confecciona la seva revista i se'ls va mostrar l'equip informàtic que permet la seva elaboració. El processador de textos utilitzat, el sistema d'emmagatzamar imatges, etc., foren alguns dels temes que es varen veure durant la trobada. Després de la reunió de feina tots els presents feren cap al Restaurant Ses Terragones, on remataren la feina amb un bon arròs brut i una cuixa de mède de primera qualitat. Els vinets de Petra també foren presents a la trobada. No cal dir que la jornada, a pesar del mal temps, va ser ben profitosa.

Associació de Premsa Forana de Mallorca.

V SETMANA CULTURAL

Com ja és costum des de fa cinc anys, enguany, per acabar el segon trimestre i una vegada enllestides les avaluacions pertinents, també hem realitzat a l'escola la **Setmana Cultural**, curta ja que coincideix amb la setmana santa que només té tres dies, però intensiva ja que són tres dies de canviar les tasques escolars "normals" amb unes altres distintes però no per això menys importants.

Enguany les diverses activitats han girat entorn a la celebració de dos centenaris: el de l'Ermida de Llubí i el de les Rondalles Mallorquines.

Al voltant d'aquests dos eixos els alumnes de cada cicle han participat en diversos tallers de manualitats, enquadernació, dibuixos, contes, còmics, narracions i representacions escèniques. Entre aquests podríem destacar la realització per part dels alumnes de la Segona Etapa d'una maqueta amb suro a escala aproximada del recinte de l'Ermida.

A més d'aquests també hi ha hagut pel·lícules i, per acabar la setmana, la III mostra de paelles on els cuiners i cuineres novells de sisè, setè i vuitè experimentaren l'art de la cuina realitzant per grups unes paelles de les que llavors dinaren, varen sortir per llepar-se els dits.

AQUÍ TENIU ELS GUANYADORS DE LA GIMCANA D'"ES TURÓ".

Ep al.lots! Aquí teniu els resultats del vostre esforç. No teneu ànsia que n'hi haurà per tots!

- 1r GRUP- ESPAGUETTI.
- 2r GRUP- S'ERMITA.
- 3r GRUP- DRAGONS.
- 4t GRUP- PORT AVENTURA MIX.
- 5è GRUP- SANT CRIST
- 6è GRUP- ELS CARPE DIEM.

Tots els participants de la gimcana poden passar a cercar el seu premi el dia 25 de maig de tres a cinc de l'horabaixa al local de l'esplai.

GRÀCIES PER HAVER PARTICIPAT!!!

INFORMACIONS REBUDES A TRAVÉS DEL FAX.

ES PERfila UNA PARTICIPACIÓ RÈCORD A LA DIADA PER L'AUTOGOVERN.

Els representants de més de 100 entitats cíviques i col·lectius que ja formen part de la comissió organitzadora de la gran Diada, la qual se celebrarà el proper 18 de maig, es constituïren el dia 18 d'abril, al Teatre Principal de Palma, en una Assemblea Promotora, que serà l'encarregada de coordinar les nombroses activitats que es desenvoluparan al llarg del 18-M.

La reunió tenia l'objectiu d'organitzar, definir i coordinar la tasca que cada un dels col·lectius realitzarà al si de la Diada. Al Teatre Principal hi acudiren els representants de més de 100 federacions i organitzacions, com l'Obra Cultural Balear, les dues Federacions d'Associacions de Veïns i Entitats Ciutadanes, la Plataforma de Joves per la Llengua, l'Associació de Premsa Forana, els representants de 30 centres escolars del moviment d'Escoles Mallorquines i altres trenta d'instituts d'ensenyança mitjana, la Federació de Música i Ball Mallorquí, la Federació de Bandes de Música, representants de la Universitat i altres entitats de prop de 40 pobles de l'illa. Aquests dies també s'ha afegit a la convocatòria de la Diada la Federació Empresarial Hoteleria de Mallorca.

Cada un d'aquests col·lectius i entitats faran diferents aportacions a la Diada del proper 18 de maig, en el decurs de la qual hi haurà una gran amplitud d'activitats reivindicatives emperò també lúdiques que els organitzadors aniran desvetllant al llarg dels propers dies. Precisament, la convocatòria del Teatre Principal es va aprofitar per a dissenyar i planificar el conjunt d'actuacions populars que confluïran totes a la Plaça Major en el moment de màxima assistència, prevista cap a les 18:00 del dissabte 18-M.

Les dades amb les que compten els organitzadors, fins ara, perfilen una "participació rècord" a la gran manifestació d'enguany, que pot superar la històrica concentració de l'octubre de 1977 celebrada també a la Plaça Major amb el lema "Per l'Autonomia", en què desenes de milers de persones varen omplir aquell emblemàtic indret ciutadà.

Obra Cultural Balear.

EL PLA CULTURAL JOVE 96 CONCEDIRÀ 2'5 MILIONS DE PESSETES EN PREMIS.

La direcció General de Joventut i Família ha convocat la tercera edició del Pla Cultural Jove adreçat a menors de 30 anys. El programa ha ampliat enguany la dotació econòmica dels premis concedint, en total, 2.500.000 pessetes per a les cinc modalitats de Pintura, Literatura (relat i article), Música de Cambra (solistes i

grups), Música per a joves Cantautors i Fotografia.

La participació en el Pla Cultural Jove consisteix la fase prèvia per a accedir als certàmens per a joves nacionals i europeus que organitzen respectivament, el Ministeri d'Afers Socials i la Unió Europea.

Presidència del Govern Balear.

PLA HIDROLÒGIC. OBJECTIUS:

- Assegurar la quantitat i la qualitat de l'aigua subministrada a la població.
- Les noves demandes hauran de respondre a vertaderes necessitats socials.
- Fomentar l'estalvi en el consum.
- Assegurar la protecció de recursos hídrics naturals.
- Màxima utilització d'aigües residuals.
- Ordenament i racionalització en l'explotació de sistemes hidràulics.
- Millorar la garantia del subministre.
- Normes d'actuació i obres per a prevenir i aminorar situacions de sequera i inundacions.
- Conservació del medi ambient i demés recursos naturals.

PRIORITAT D'USOS DE L'AIGUA A LES BALEARS.

Amb caràcter general i salvant la defensa prèvia del Medi Ambient les prioritats són les següents:

- 1.- Abasteixement a la població.
- 2.- Usos agropecuaris exclusius dels regadius llevat de petites explotacions.
- 3.- Regadius i usos agraris
- 4.- Usos industrials.
- 5.- Usos recreatius.
- 6.- Recàrrega artificial.
- 7.- Aqüicultura.
- 8.- Altres.

INFRAESTRUCTURA I ACTUACIONS BÀSIQUES.

- Dessalació d'aigües salobres a son Tugores, amb una capacitat de 30.000 metres cúbics/dia (ja en explotació)
- Dessalació d'aigua de la mar (40.000 metres quadrats/dia, ampliables a 60.000) amb l'objecte de cobrir els dèficits de la Bahía de Palma (en tràmit).
- Construcció del transvasament des de sa Costera. S'estima un cabdal mig disponible de 6 hectòmetres cúbics/any (en tràmit).
- Conducció des dels sondejors de Llubí fins empalmar amb la conducció que duu aigua des del Gorg Blau i Cúber a Palma. S'estima un cabdal de fins a 7 hectòmetres cúbics/any. En explotació (com tots sabem).
- Construcció d'una sènia de derivació (petit embassament) en el Torrent d'Aumadrà. S'estima una captació d'uns 4 hectòmetres cúbics/any de mitja.
- Construcció d'una sènia de derivació en el Torrent d'es Rafal, per a captar els cabdals de ses Ufanes de Gabellí fins unes bales d'infiltració. La captació estimada és d'uns 9 hectòmetres cúbics/any.
- Reutilització directa d'aigües residuals depurades per a regadiu. En una primera fase s'alliberaran uns 8 hectòmetres cúbics/any de recursos que la seva qualitat és apta per a serveis urbans. En una segona fase s'alliberaran 6 hectòmetres cúbics/any addicionals.
- Millora de xarxes de distribució per a reduir les pèrdues.

Presidència del Govern Balear.

F U S T E R I A
BAUZÀ - PERELLÓ

**Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general**

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • Llubí

ENGUANY, UN NINOT VALENCIÀ.

A Llubí, tal i com és ja habitual en els dies de falles, es tornà a cremar un ninot bastant conegut per la majoria de llubiners. Els Fallers de Son Ramis cremaren una parella de jais que hi havia hagut fins ara al local de la Tercera Edat. Altres anys ells mateixos se n'havien encarregat de fer els Ninots peròenguany la dugueren expressament de València.

La festa que s'organitza no tan sols acaba amb la gran cremada sinó que tots els veïnats posen peu davall taula i sopen amicalment.

La taula la disposaren sobre la cera de devora el disposit i arribava fins a ca'n Menorc.

Aquesta festa bàsicament va néixer com a acte de protesta per la falta d'una plaça a Son Ramis i en contra del disposit situat al lloc on es pretendria la construcció. El lema d'enguany era aquest: "Si tenguéssim una plaça NO hauríem de seure AL carrer.

Qui sap, per ventura a força de fer moltes falles els arribaran a fer cas.

INFORMACIÓ

Per correu ens assebetam de...

- les primeres jornades d'Estudis Locals de la Mancomunitat del Pla de Mallorca. A l'Udol anterior ja en parlàvem ; van celebrar-se a l'Ajuntament de Sineu els dies 29, 30 i 31 de març. Es va presentar el llibre del poeta sineuer Gabriel Florit "Albellons de la memòria" i també va tenir lloc, entre altres coses, una vetlada musical, que va córrer a càrrec d'en Biel "Majoral" - la roda de premsa que va realitzar-se el dia 14 de març per informar de l'aplicació de l'Ordre de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear sobre l'ús de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, com a llengua vehicular en l'ensenyament no universitari. Hi assistiren el conseller de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, Bartomeu Rotger, el director provincial del Ministeri d'Educació i Ciència, Bartomeu Llinàs, el director general d'Educació, Jaume Casasnovas i el cap del Servei d'Inspecció Del MEC, Gaspar Ni-

colau.

- del SEROBÈS, unitat mòbil d'informació i prevenció del VIH/SIDA, que va aparcar el seu bus ple d'informació a Algaida, Sineu i Montuiri en el passat mes de març. Aquest és un recurs organitzat i ofert per A.L.A.S. (Asociación de Lucha Anti-Sida de Mallorca) i patrocinat pel C.I.M.

- de la mostra de les obres presentades a la XI Biennial Internacional de l'Esport a les Belles Arts, 1995. La mostra va tenir lloc del 19 de febrer al 17 de març a sa Llomja. Assistiren a la inauguració Bartomeu Rotger, conseller de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, Ramon Servalls, director general de Cultura i Esports, Rafael Cortés Elvira, president del Consell Superior d'Esports, Gerard Garcia, delegat de Govern i el batle de Palma, Joan Fageda.

- de l'exposició "Aproximació a l'avantguarda a Mallorca, 1952-1982" organitzada per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear. Dita exposició s'exposa a Sa Llonja fins al dia 15 de maig.

- dels premis literaris que convoca l'AJELC (Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana) de les Illes Balears. A la redacció en tenim les seves bases per si interessa a algú.

- del VIIIè certamen de fotografia "Fent Carrerany". També, si us interessa, podeu passar a recollir les bases.

REGISTRE CIVIL DE LLUBÍ

Llubí, 12 d'abril de 1996

NAIXEMENTS:

Cap

MATRIMONIS:

Cap

DEFUNCIONS:

Maria Serra Llabrés, 15 de febrer de 1996

Josep Guardiola Avellà, 20 de febrer de 1996

Apol·lònia Capó Campaner, 28 de febrer de 1996

Sebastià Riera Jaume, 11 de març de 1996

Magdalena Florit Ramis, 30 de març 1996

Martina Capó Florit, 12 de març de 1996

Joan Planas Perelló, 25 de març de 1996

Miquel Fornés Perelló, 1 d'abril de 1996

Construccions

Vicenç Bergas

Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04

FESTA DE L'ERMITA

La primavera, alegre, va tornar gaudir pel nostre llevant i Llubi tot xalest li va obrir la porta perquè poguéssim tornar gaudir d'una altra Festa de l'Ermite. L'Ermite del Sant Crist i del Remei enguany compleix cent anys i per aquest motiu el poble de Llubi es va posar més de festa que en altres ocasions.

La programació d'actes es va avançar al dia sis d'abril per a celebrar el II Torneig Festa Ermite i un partit de bàsquet entre els equips Grupotel-Bàsquet Muro i Colonya- Pollença.

El matí del dilluns vuit els preparadíssims amics del Grup Espeleo no s'aturaven de "fermar" petits i més grans a la tirolina i al ràpel. Són molts els que tenen por però quan ho proves hi tornaries. El capvespre a partir de les quinze hores el tir al plat es va deixar sentir a sa Rota i a les quinze trenta va tenir lloc el primer Torneig de Petanca.

El Grup d'Esplai es Turó no va organitzar el clàssic concurs de dibuix, un dels actes més representatius de la festa de l'Ermite. Aquesta

mita, una maqueta a escala que no deixava ni un detall de banda.

A les devuit hores començava l'acte de més transcendència per a la majoria de vilatans i vilatanes i per a la majoria de pares i mares. Era la missa en honor al Sant Crist recentment restaurat. Just acabada la missa es començaren a sentir els primers renous de tambors i cornetes. No és que hagués vingut cap mena d'exèrcit muntat per a acompanyar el Sant Crist cap a l'Ermite. Debutava la banda de cornetes i tambors i davant davant fent lloc a la comitiva hi havia els Amics del Cavall. De cop i volta els plors i les llàgrimes començaren a caure de mares i pares emocionats. No plo- raven perquè l'estàtua està mal restaurada, ni per por als cavalls, era la imatge dels seus angelets tocant marxes amb el tambor o la trompeta que els omplia de goig i alegria. Sens dubte fou un dels moments més emocionants i comentats. A l'arribada de la feixuga imatge es va fer una pregària i els amants de la mistela i

inflexió pot quedar tan sols en una anècdota perquè va ser l'Escola la que va prendre el testimoni del dibuix. Durant la Setmana cultural una de les activitats que es va dur a terme a l'Escola va ser dibuixar sobre l'Ermite, ja que estam en el seu centenari. Els nins de l'Escola a la vegada que exposaven els seus dibuixos, construïren un fillet de l'E-

els crespells pogueren agafar força després de la caminada.

Quasi tot l'Ajuntament en ple repartia el sopar al poble convidat a sopar. Pa, botifarró i llonganissa i qui vulgui que se'l torri (no hi cerqueu doble sentit). Els quintos s'encarregaven de les begudes, per això hi són, per a guanyar un doblar. El vespre no va acabar fins a la

DROGUERIA

CAN PORRET

DOCTOR FLEMING N° 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

Restauració d'antiguitats i mobles d'època

Tomeu Palmer Bonnin

Mestre Restaurador

Carrer de la Carretera, 73
Tel. 52 24 33

Particular: Creu, 50

matinada següent, com cada any. Per amenitzar-lo varen actuar el Duo As i uns grups de joves que cap any ningú pot arribar a aclarir el seu nom. Enguany no hi va haver molt de truí, comparat amb els altres anys. Però el que és d'estranyar és la presència policial, la Guàrdia Civil ens guardà tot el capvespre i l'endemà, dos cotxes per si en mancava un. Segurament que per la molta feina tenia beure de franc al baret de l'Ermite a compte de l'Ajuntament (al manco una beguda i una bossa de cacauets). Si tots els que aquell dia realitzaren alguna activitat pel poble begueren a compte de l'Ajuntament el compte degué pujar molt.

El dimarts nou d'abril, dia de la Festa, la gent que ja ha passat la joventut es va trobar davant la capella de l'Ermite per a celebrar l'Ofici Solemne. Malgrat n'hi hagi algun, els més joves han d'escorxar la nit-matinada passada. Per a segons qui el dia es fa llarg (malestar general tot el dia) o es fa curt (dorm fins el capvespre).

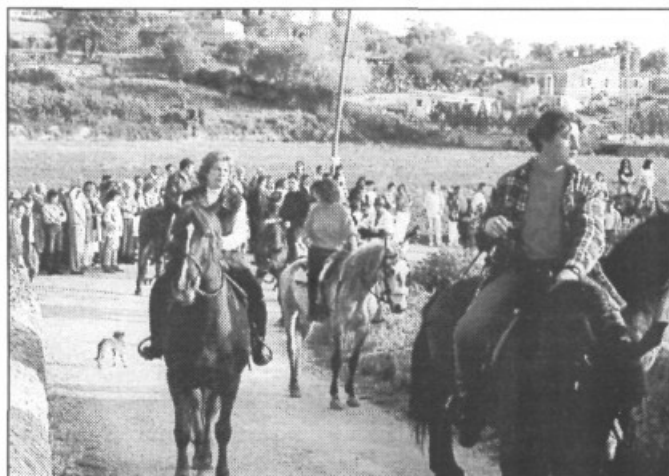

preludi a la paella que els espera, generalment molt bona perquè quan hi ha fam... Acabat el dinar la festa encara no decau, llavors ve el cafè, el gelat i els al.lots amb les maleïdes pistoles d'aigua.

Quan qui més qui manco està reposat els més valents i les més valentes s'enfronten al pal ensabonat. L'atracció del dia va ser, sens dubte, en Feliu "Fondres" que amb la seva escassa estatura va ser el més valent de tots i el que va pujar més encoratjat amb els aplaudiments del públic i l'atenta mirada de la seva mare. Qui té ganes de córrer també pot alleugerir les cames darrere el pobre pollastre o conill que cada any es tira davant la nombrosa multitud dels al.lots, presos d'un esperit maligne per fer-se amb l'animal-trofeu.

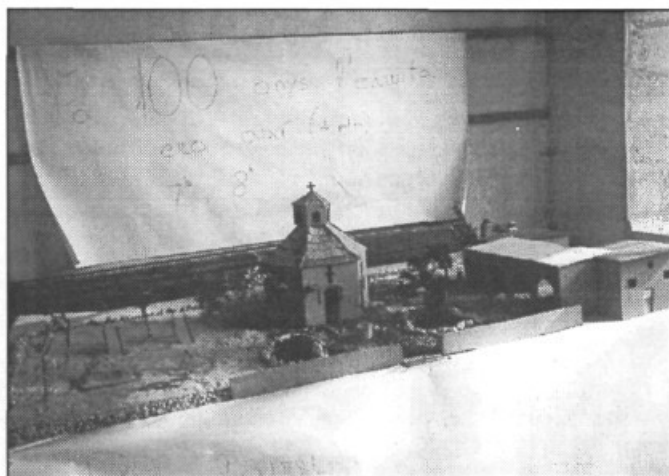
Si algú encara té corda surt a ballar ball de bot a l'esplanada. Els que segur en tenen són els Taperers en Festa, es sacrifiquen fins al final i aguanten tot el que els donen.

I un any més la festa s'acaba si és que

Seguidament a l'Ofici els monitors de l'Esplai posaren en marxa les preguntes i les proves fruit del seu enginy, d'això no els en falta, es tracta de la Gimcana. Els resultats d'aquesta surten publicades en aquest número d'UDOL.

Una de les millors coses de la Festa, una cosa tòpica, típica i boníssima per al qui li agrada són els caragols. Amb els caragols és necessari un glopet de cervesa ben fresca o un tasset de vi. Als qui no els agraden passen directament al Martini o al Palo. Alguns només beuen aigua o refresc, senyal que han passat una bona nit. Això és el

encara no es té coratge de partir cap a Crestatx o Lloseta. No passa res si demà hi ha feina s'ha de saber compaginar tot.

No volem que penseu que els d'UDOL no pensam que aquest feta dels cent anys de l'Ermite no es prou important per a dedicar-hi més atenció. El Senyor Rector juntament amb algunes entitats i persones del poble estan preparant una festa per a la commemoració. No saltres amb el parer de Don Joan varem trobar oportú que la nostra col.laboració coincidís amb la data de la festa.

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa, 8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

A LA SALA

S'HAN APROVAT ELS PRESSUPOSTS
PER AL 96

Durant el mes de febrer i el de març l'Ajuntament ha aprovat una sèrie de qüestions com per exemple els pressuposts per al 96, la subhasta per a la contractació de les obres del Consistori i la Plaça dels Donants de Sang, la creació de més places per a objectors de consciència o la col·locació del dipòsit d'aigua potable.

S'ha creat una junta pericial de rústega que tindrà com a funció principal la qualificació de terrenys rústecs del nostre poble. Aquesta junta estarà composta per un representant de cada grup municipal, un del centre de gestió cadastral i representants dels pagesos de Llubí. També es farà un inventari de totes les edificacions existents al sòl rústec del nostre terme municipal.

Es crearà una mesa de contractació per obres, serveis i subministres per a la supervisió de totes les compres, obres i subministres superiors a 500.000 pta. que realitzi l'Ajuntament.

A la fi s'ha decidit que la ubicació del Parc Verd serà al terreny del cementiri vell. Aquest punt verd tindrà dos contenidors de vidre, un de paper, un de cartró i dos d'oli. Cal dir que l'Ajuntament ha acceptat una parcel·la de terra cedida per la família Alomar-Cladera. Aquesta donació és considerada de gran interès per al municipi.

Per unanimitat s'ha acordat l'agermanament entre el municipi de Llubí i el de Nyabihanga (Muramuya-Burundi). El Burundi és una regió oblidada per la comunitat internacional. Després de la profunda marca que han deixat els conflictes polític-ètnics de les darreres dècades, i conscients d'aquesta gran desgràcia, el nostre consistori juntament amb l'Administració Local de Nyabihanga, el Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació i la ONG "Veïns sense fronteres" s'han agermanat per començar un projecte per a la millora de les condicions d'aquesta comunitat. El nostre Ajuntament destinarà el 0'7% del seu pressupost per a tan noble projecte. També cal esmentar que els regidors decidiren aportar la re-

tribució que els tocava per assistència al plenari (3.500 pta. cada un) a favor de la marxa a peu a Ginebra per la pau i el respecte als drets humans a Burundi i Rwanda.

Molt aviat s'alfaltaran més camins rurals amb la contribució d'un 70 % de les despeses, que aniran a càrrec de la Conselleria. El primer que ha proposat l'Ajuntament és el de "Ses Lletres".

En la darrera sessió plenària, el 28 de març, s'aprovaren els pressuposts municipals per al 96 que seran de 82.345.000 pta.

I ja per acabar cal destacar alguns incisos que es van fer en un ple, com per exemple el perquè encara no s'ha començat el curset de català -ni tan sols pels funcionaris- o la reforma de la creu del Molí de Son Rafal (que ja fa un any que es va espenyar). També es va demanar perquè l'Ajuntament tenia al cementiri vell botelles de clor gas emmagatzemats.

Esperança Llompart i Vanrell.

COCA ENSAÏMADA

La dieta mediterrànea és famosa per la utilització de verdures i d'oli d'oliva, però no podem oblidar que a la Mediterrànea, la matança del porc ha estat emprada per fer rebost. Per això el saïm ha estat una de les matèries molt emprades a la cuina i principalment per a la reposteria, no podem oblidar que LA ENSAÏMADA és el pastís més característic de la nostra illa. Per tant, aquesta vegada ens deixarem a un costa les receptes saludables i intentarem fer una coca ensaïmada, que si ens surt bé serà tan gustosa o més que les que podem comprar al forn.

Per fer aquesta coca seran necessaris:

Un quilo de farina de força

6 ous.

350 grs. de sucre.

Una cullerada de saïm.

Un tassó i mig d'aigua.

50 g. de llevadura.

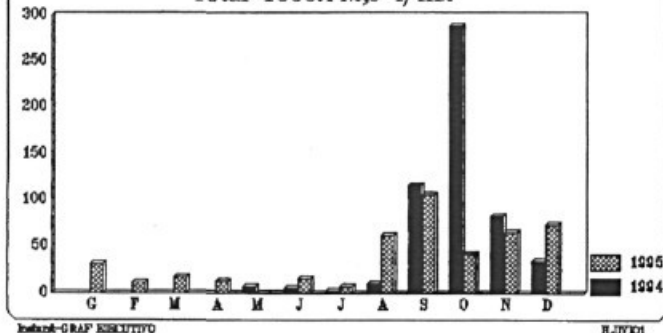
Un raig d'oli.

Amb la llevadura farem un llevat i a la mitja hora l'ajuntarem amb la farina, els ous, el sucre, el saïm i a l'aigua. Farem una pasta ben treballada i emprarem un poc d'oli per al final untar la pasta i facilitar deixar-la ben humil. La deixarem reposar perquè tovi, millor dins un ribell. A continuació rompem el tou i treballarem un poc més la pasta i la tornarem deixar perquè tovi una altra vegada. Després del segon tou estirarem la pasta i la untarem de saïm, l'enrotllem i la col·loquem dins un motlle untat de saïm, donant-li la forma que més ens agradi. La deixarem tovar per tercera vegada, quan sigui ben tova procurarem tenir el forn calent i l'hi tindrem entre 15 i 20 minuts a una temperatura de 180 °c.

Toni Gelabert

Pluviometria de Llubí
1994/1995

Total 1995: 442,5 l/m²

BAR BRISAS

Plaça de Sa Carretera - LLUBÍ

TAXI - LLUBÍ

☎ 52 24 61 | ☎ (908)
52 21 30 | MOVIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

SA TAPERERA

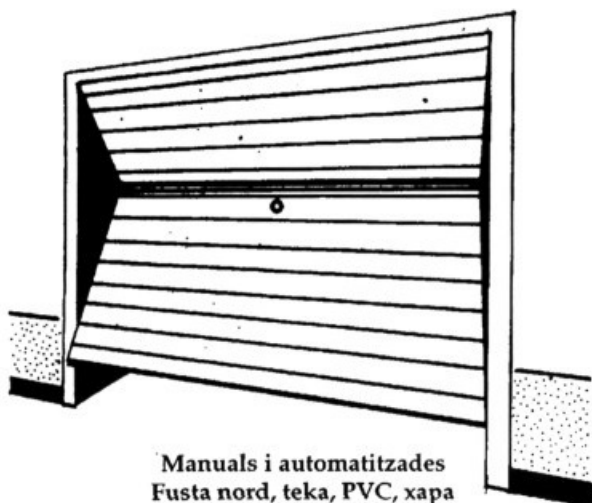

BAR - RESTAURANT

**CUINA MALLORQUINA
CARN TORRADA**

C/ Doctor Fleming, 5 • 07430 Llubí
Tel.: 52 21 95

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuels i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

C/. Creu, 114 - Tel. 52 24 14 - Fax 52 21 19 - LLUBÍ

CONSTRUCCIONES DARDER

**Sa Carretera nº 46, 1er
Tel. 52 23 16 • Llubí**

MUSEU BAR - CENTRAL

Sa Carretera, 54
Tel. 52 20 23

Llubí

COM A BONDS GERMANS

En aquest número us presentam a dos personatges prou coneguts dins la nostra societat llubinerà; també ens aventurarem a dir, perquè no, que són molt coneguts fora d'ella. En Joan Rosselló i Vaquer, de 59 anys i nascut a Felanitx, ja du set anys entre nosaltres, pel juliol en farà vuit - replica ell. En Pere Oliver i Vives, nascut a Deià fa 28 anys, du més poc temps entre nosaltres.

Acabades les festes de Pasqua aconseguírem, després del truí de l'Ermita i la seva concurrència processó, poder conversar amb ells. Els seus destins, les seves funcions, els seus horaris, la processó del passat 8 d'abril, el centenari de l'Ermita, "Es Repicó" i un llarg etcètera de temes foren plantejats i a la vegada contestats i explicats pels nostres dos contertulians. Aquest n'és el resultat:

- On vàreu estudiar?

Joan: Jo de petit vaig anar a les monges de la Caritat, llavors als Teatins fins als onze anys que vaig començar el batxiller a Felanitx que s'anomenava Plan 1938. Després ja vaig entrar al Seminari.

Pere: Vaig estudiar a Deià, primer a ca ses monges i llavors amb un mestre fins a 5è d'EGB. Després vaig seguir estudiant a l'escola de Sóller i vaig fer dos anys de FP fins que vaig decidir entrar al Seminari.

- En el vostre temps, Don Joan, anar a escola devia ser una cosa, no voluntària, sinó que secundària. Primer era la feina del camp, no és així?

Normalment tots els al lots ja anaven a escola però només fins als deu o dotze anys. Llavors es decantaven més cap a la feina. Per exemple quan jo vaig començar el batxiller a Felanitx només érem vuit o

- Som rectors i responsables de Llubí, Costitx i Maria.

nou nins. Les nines no estudiaven i si ho feien anaven a l'internat de les teresianes o a Madre Alberta. Molt poca gent acabava els estudis. Llavors s'establiren els Instituts Laborals amb diferents especialitats, com per exemple el de Felanitx que era agrícola-ramader. Això va fer que la gent que es decidia pel batxiller minvàs molt i arribàs a desaparèixer.

-En canvi, tu Pere, l'escola era l'esgraó principal, és a dir els temps havien canviat i anar a escola era necessari i obligatori.

Sí, gairebé tothom anava a l'escola almanco fins als primers anys de BUP.

- Fins que un bon dia decidí ésser capellans. Com va ocórrer: per què aquest camí?

J. Jo no vaig tenir cap llumet. De petit volia ser apotecari o mestre però em sembla que hagués fracassat en totes dues. Crec que va ser una cosa que ja duia dins

mi però sense ser una cosa prou definida fins que un dia el capellà del meu poble em digué: Què has de fer ara que has acabat el batxiller? i jo li vaig dir: Mirau a mi m'agradaria ser capellà. Com podeu veure no va ser una cosa ràpida com un llamp, va venir perquè ja ho duia dins feia uns anys.

P. No me'n record de com va ser, crec també que ho tenia dins mi. Només em vaig haver de posar en contacte amb el rector per entrar al Seminari i després de viure-hi un any la meua vocació s'acabà de consolidar.

- I els pares què en pensaren?

J. A ca nostra varen estar contents, jo era el major dels germans i la meua família és cristiana com moltes.

P. Crec que ja ho esperaven. En prin-

- Hem d'atendre la gent quan ho necessita, independentment de qualsevol horari.

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

- Joan: en els nostres dies el que importa més és la comoditat

cipi eren més bé neutrals però ara ja se'ls veu més contents.

- A quants llocs heu estat destinats?

J. Quan vaig començar a dir missa em destinaren a la Soletat de Palma. Passats sis anys m'enviaren a Porto Colom, on vaig quedar cinc anys. Finalment abans de venir a Llubí vaig estar vuit anys a Sant Llorenç i sis a Petra. I ara en el mes de juliol en farà vuit que som aquí.

P. Aquest és el meu primer destí.

- Quan foreu ordenats i quines passes haguéreu de seguir abans de ser-ho?

J. Això no s'oblida mai, igual que un nuvi. Jo hi vaig estar vuit anys. Vaig estudiar uns tres anys de llatí, llavors dos de filosofia i després teologia. Em vaig ordenar als vint-i-sis anys (22-12-62)

P. Nosaltres ja no fèiem llatí i la teologia ve mesclada amb la filosofia.

Jo em vaig ordenar dia vuit de gener de l'any passat.

- Quines funcions a més de la de rectors de Llubí realitzau?

Nosaltres ara som rectors solidaris que és una nova figura de l'església. Això vol dir que som rectors i responsables dels tres pobles (Llubí, Mª de la Salut i Costitx). Hem de dur les tres parròquies.

- Com és un dia qualsevol, per a vosaltres, a Llubí? Teniu alguna mena d'horari?

En un poble petit és molt diferent que un lloc més gros. A vegades has de córrer molt, altres tens tot el matí per les teves coses... Per exemple la catequesi necessitada de la nostra col·laboració i els catequis-

tes del nostre suport. Tenen horaris diferents i nosaltres ens hi adaptam per recolzar-los i assessorar-los. En definitiva la nostra feina no es pot comparar a la majoria, has d'atendre a la gent quant ho necessita, independentment de qualsevol horari.

- Es comentava, Don Joan, que els vostres dies a Llubí estaven a punt d'acabar. Què en dieu d'això?

Jo crec que tot això s'escampà quan es va saber que també havia d'anar a dir missa a Maria. En principi no m'han comunicat res i jo tampoc no he demanat res.

- Col·labora el poble amb la Parròquia?

Per tot hi ha els grupets que col·laboren en tot i d'altres que no se'ls veu el pèl. També hi ha gent que t'ajuda en moments

- Pere: en tot estan molt poc motivats i no només en qüestions religioses

molt puntuals i sempre estan disposats a ajudar, això crec que també és molt important.

- Quines activitats organitza o coordina la Parròquia?

Per exemple hi ha el grup social, la recollida de deixalles i de menjar, la catequesi dels infants, la confirmació i els cantadors.

- I del jovent què en pensau? Col·laborador o s'estima més estar dins un cafè?

P.-Crec que aquesta és una malaltia de per tot. Supòs que estan mancats de motivació, els falten ganes, la família no els ha inculcat les arrels religioses que abans els inculcaven... i no només en qüestions religioses, en tot estan molt poc motivats.

J.-També s'ha de dir que aquest problema no només és dels joves. En molts de pobles la falta de col·laboració és general com per exemple a l'hora de fer una revista com la vostra o un grup de teatre. Si fas alguna cosa sempre tens dret a equivocar-te. És ben clar que en els nostres dies el que importa més és la comoditat.

- Passem a un altre tema. Us van caure les llàgrimes el passat 8 d'abril?

P. No, però m'emocionà molt veure tanta gent defora que plorava quan va sortir el Sant Crist.

J. Jo he de reconèixer que em caigueren les llàgrimes. Es va veure que pels llubiners el Sant Crist és el Sant Crist. A més la gent va col·laborar benèvolament, sense cap tipus de compromís. Tothom estava encantat i nosaltres n'estam molt contents.

- La processó demostra l'autèntica devoció al Sant Crist del Remei i la Salut.

més **blanca**
lavanderia

**Avinguda San Vicenç
Muro
Tel. i Fax: 86 00 65**

TALLER MECÀNIC
JOAN ALOMAR

Reparacions en general, Venda de
Mobylettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.

C/. Mª Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBÍ

- Abans d'acabar el termini estarem cabals de deutes.

- Tot el poble s'hi bolcà, d'on sorgí la idea de fer aquesta processó?

En motiu del centenari vàrem pensar restaurar el Sant Crist i així ho férem. El poguérem tenir tot el temps de Quaresma a l'església i decidírem fer la processó per dur-lo a l'Ermita el dia abans de la festa. Vàrem pensar que seria interessant provar-ho i l'experiència ens ha sortit millor del que ens pensàvem.

- Pot tenir continuïtat o només s'haurà fet enguany per commemorar el centenari de l'Ermita?

Crec que ara per ara no s'hauria de repetir, aquestes coses només es poden fer un cop sinó perden tot el seu sentit. Encara que he de dir que molta gent m'ha demanat si l'any que ve es podria repetir.

- Ja que parlam del centenari, quins actes, a més dels ja celebrats, pensau dur a terme?

Hem pensat fer la festa grossa a finals de setembre però encara tot està embastat. Esperam que dia 20 els Blavets vinguin a cantar a la parròquia i el diumenge, dia 22, el Bisbe farà una celebració a l'Ermita. També ens fa ganes fer una exposició d'objectes religiosos de la parròquia per donar-los a conèixer i que així puguin ser més estimats i tal vegada organitzarem una conferència sobre la vida ermitana i els ermitans que hi hagué a la nostra Ermita.

- Amb quina ajuda comptau?

Volem formar un grup amb distintes

persones d'algunes entitats per posar-ho tot en marxa.

- El dia de l'Ermita es van vendre bitllets per a millorar-la. Quines millores es realitzaran?

Ja hem fet un altre pou negre, que era

molt necessari; volem arreglar el terrat de les arcades i posar barreres a fi d'evitar les destrosses que darrerament han esdevingut. Que quedi clar però que el pas no estarà restringit, tothom qui vulgui hi podrà entrar. Tampoc no hem d'oblidar tots els arbres que s'han sembrat i els llocs per torrar.

- Joan: m'agradaria que col·laboràs més gent a Es Repicó.

- Va col·laborar la gent amb aquesta iniciativa?

Sí, malgrat disposar de molt poc temps per vendre'ls ens en compraren molts. Haurem reunit unes 130.000 pessetes.

- Tornant a la processó, els amics del cavall, la banda de cornetes i tambors, el poble... van fer d'aquest acte per ventura el millor dels que es celebraran per commemorar el centenari?

És difícil que hi torni a haver un acte que aglutini tanta gent. Jo que anava davant m'emocionava només de girar-me i veure com el carrer esdevenia una torrentada de gent. Aquest acte demostra l'autèntica devoció al Sant Crist del Remei i la Salut.

- I amb el tema de les obres de la parròquia, hi col·labora el poble?

Sí, el poble col·labora amb la capta de cada mes, cap vegada hem baixat de les cinquanta mil pessetes. Tenim fins a l'any 2002 per acabar de pagar i crec que abans que arribi el termini ja estarem cabals de deutes.

- I del "Repicó", què ens direu?

Bé, com ja vaig dir en el primer número del "Repicó", ara ja farà sis anys, vol esser el contacte entre la Parròquia i el poble; no vol ser una campana grossa, només un simple repicó. M'agradaria que hi hagués col·laboracions de més gent ja que gairebé tot està escrit meu i sempre és bo tenir més varietat.

- Voldríeu afegir res més?

No, només dir-vos el que sempre us diré, seguiu endavant amb la revista i no us canseu mai.

I amb aquest crit, amb aquest udol de don Joan (que no és el primer ni el darrer que ens donarà) donarem per tancada la conversa, una conserva ben agradable que no podia acabar sense beure un copí de suc de mandarina i un glopet d'herbes, l'altra especialitat del nostre rector Joan.

Agraïts per la seva col·laboració ens acomiadarem fins a una altra ocasió.

Per molts d'anys!

Francesc Perelló i Felani
Mª Antònia Molinas Ramis

ES GARROELL

C/ Plaça de la Carretera n° 1 - Llubí - Tlf. 85 70 19

LÍNIA ASCENDENT DEL CDA AFICIONAT

I així és, en aquesta segona volta tan sols han perdut un partit i va ser davant el segon classificat, el Peña Arrabal.

Han aconseguit 3 victòries, 4 empats i 1 derrota.

Aquests són els resultats:

11 de febrer

CDA Llubí, 0 - Son Ferrer, 0

Amb aquest partit s'iniciava la segona volta i visitava el recinte llubiner el Son Ferrer, tercer classificat i equip que a la primera volta havia golejat el CDA per un 5 a 0.

El CDA fou molt superior i jugà un gran partit fins que al minut 16 de la segona part es produí una agressió d'un jugador visitant sobre en Joan Gayà. En aquell precís instant es produí una gran tangana i l'àrbitre decidí suspendre el partit ja que diversos espectadors botaren al camp. S'ha de dir que la gran majoria eren externs i que els llubiners que entraren al terreny de joc, per posar ordre, eren membres de la directiva del club.

El Comitè de Competició, previ informe presentat pel CDA (informe Policia Local, informe delegat de camp i informació sobre la lesió del jugador local: fractura os del nas) decidí donar per acabat el partit i condemnar els dos equips a una multa per diferents motius. El jugador del C.F. Son Ferrer que agredí a en Joan Gayà fou suspès per 5 partits i el citat club haurà de pagar les despeses corresponents als dies de baixa del jugador agredit.

Incidències a part direm que l'equip llubiner estava fent un gran partit i si no hagués estat per la suspensió de l'encontre ens aventuram a dir que s'hagués pogut guanyar.

Llàstima que el Son Ferrer, que vengué disposat a guanyar sense baixar de l'autobús, espenyàs el que hagués pogut ser un bon espectacle.

18 de febrer

Pollença, 1 - CDA Llubí, 2

Gran partit dels llubiners davant un rival que ho intentà de tota manera però que no pogué superar el plantejament del CDA. Destacar el debut en l'equip amateur dels juvenils Antoni Tugores i Gabriel "Reclam".

També jugaren en Miquel A. Mas i n'Andreu Huguet.

Aconseguien els gols en Bernat Ramis de penal i en Llorenç Llabrés.

25 de febrer

CDA Llubí, 1 - Campos, 1

Malgrat l'empat l'equip d'en Toni Perelló jugà un gran partit i només la mala sort impedí que s'aconseguissin els tres punts en litigi.

Marcà el gol local en Llorenç Llabrés.

Degut a les baixes de l'equip jugaren també uns quants juvenils: Andreu Huguet, Antoni Tugores, Biel "Reclam" i Antoni Ferragut.

3 de març

Binissalem, 1 - CDA Llubí, 3

El resultat ho diu tot; molt superior fou l'equip llubiner davant el cinquè classificat, un equip que a la primera volta havia golejat el CDA per un rotund 0 a 4.

Tornà a reaparèixer en Joan Gayà i es lesionà en Pere Joan Ferrer.

En Gabriel Vidal, en Bernat Ramis i en Biel Cladera foren els autors dels gols.

10 de març

CDA Llubí, 3 - Andratx, 0

Primera part molt dolenta, malgrat la mínima avantatge proporcionada pel gol aconseguit al primer minut per en Damià Perelló. Segurament al descans l'entrenador local degué cantar les quaranta als jugadors i a la segona milloraren el joc i aconseguiren marcar dos gols.

En Joan Gayà i en Miquel Cladera "Peon" marcaren els dos gols restants.

Amb aquest partit es complia el cinquè sense conèixer la derrota. Es seguia amb la línia ascendent.

17 de març

Peña Arrabal, 6 - CDA Llubí, 0

S'acabà l'imbatibilitat a la segona volta davant un gran equip, segon a la taula classificatòria, que fou molt superior al CDA.

Tal volta el marcador fou una mica ampli però els jugadors, molt desconcentrats i exaltats per la penosa actuació de l'àrbitre, no aconseguiren aficar-se en cap moment dins el partit.

En Toni Guardiola, fruit dels nervis, fou expulsat i sancionat durament pel Comitè de Competició. De res serví el recurs presentat pel club.

30 de març

Santanyí, 2 - CDA Llubí, 2

Partit dolent partit de l'equip llubiner tot i disposar d'una clara avantatge de dos gols. Al final l'equip local amb un jugador menys aconseguí neutralitzar l'avantatge llubiner.

En Jaume Perelló i en Llorenç Llabrés foren els golejadors.

14 d'abril

CDA Llubí, 0 - J.Can Picafort, 0

Es notà que els jugadors havien tengut vacances i això es reflectia sobre el terreny de joc. Fou un mal partit i els llubiners quasi no portaren gens de perill a la porteria de l'equip canpicaforter, una porteria ben coberta pel llubiner Miquel Vidal "Corredor".

Al final empat sense gols i mal partit al camp municipal de "Ses Comes".

Esperem que segueixin els bons resultats, uns darrers resultats que han permès avançar uns quants llocs dins la taula classificatòria. Fins al proper número!

EXCEL.LENT CAMPANYA DE L'EQUIP JUVENIL!

Ja ho comentàvem al passat número, aquests juvenils van per amunt i ningú, ni el primer classificat, que a l'hora de visitar Llubí tan sols havia perdut un partit, pot aturar-los.

El passat 4 de febrer visitaven, a priori, un difícil camp: el del Sallista Atlètic, equip fins aleshores millor classificat que el CDA. Els llubiners però, feren un autèntic partidàs i quasi en el darrer sospir un gol d'en Jaume Serra (que anteriorment ja n'havia fet un) donà els tres punts a l'equip llubiner. L'altre goleador de l'equip, en Biel "Reclam", havia fet l'altre gol. Al final Sallista Atlètic, 2 - CDA Llubí, 3.

Amb les baixes del porter Antoni Ferragut i dels jugadors Andreu Huguet i Sebastià Darder visitava Llubí el 10 de febrer el Porto-Cristo, equip que sortí escandalosament derrotat de "Ses Comes" per un ampli 8 a 1. Malgrat avançar-se primerament l'equip visitant els llubiners foren netament superiors i 4 gols d'en Jaume Serra, 2 d'en Biel "Reclam" i un de n'Antonio Porcel i Damià Oliver posaren les coses en el seu lloc. Cal destacar la bona actuació del porter, per aquell dia, Miquel "Pizzi" Perelló.

El dissabte 2 de març rendien visita a l'equip campaneter, un equip mal classificat però que a la primera volta golejà per 0 a 3 l'equip llubiner. Els llubiners, bastant superiors, anaren per davant tot el partit però un final una mica desconcertant serví perquè els campaneters donassin la volta al marcador i aconseguissin empatar el partit. Al final Campanet, 4 - CDA Llubí, 4. En Jaume Serra amb 3 gols i en Biel "Reclam" foren de bell nou, i com quasi sempre, el autors dels gols de l'equip llubiner.

El dissabte 9 de març visità Llubí el Juventud Can Picafort i també sortí golejat del recinte esportiu llubiner. Malgrat avançar-se en el marcador els "Ravaler-Barrí- Mito boys" aconseguiren remuntar el partit per acabar-se imposant per un clar 4 a 1. Tres gols d'en Biel "Reclam", algun d'ells molt bonic, i un autèntic golàs d'en Sebastià Darder serviren per mantenir la ratxa dins "Ses Comes": set partits sense perdre.

El públic, de cada vegada més nombrós, en sortí molt satisfet.

El Vilafranca fou el següent rival del CDA Llubí el 17 de març i no pogué passar de l'empat després d'avançar-se per 0 a 2 en el marcador. Malgrat l'empat el tècnic local Guillem "Ravaler" digué que calia considerar-lo un bon resultat ja que en els darrers minuts l'equip local, el Vilafranca, pitjà molt i va fer fins a dos pals que haguessin pogut significar la derrota del conjunt vermell.

En Jaume Serra fou l'autor dels dos gols.

El 23 de març el Colònia visità Llubí i, com ja ens tenen acostumats, l'equip juvenil jugà un bon partit malgrat el relaxament final. Amb aquest partit es complia el vuitè consecutiu sense perdre. Al final CDA Llubí, 3 - Colònia, 2.

Els golejadors foren en Biel "Reclam", en Damià Oliver i

en Miquel "Pizzi" Perelló.

Amb aquest triomf l'equip d'en Guillem Alomar, Jaume Bauçà i Rafel Perelló es col·locava a la cinquena posició de la taula classificatòria.

No massa difícil es presentava el partit en el camp del penúltim classificat, l'Algaida. Res més lluny de la realitat ja que l'equip representatiu del nostre poble s'hagué d'emprar a fons per a derrotar per la mínima a l'equip amfitrió. Un gol d'en Jaume Serra quan faltava poc per acabar la primera part posà les coses en el seu lloc i amb aquests tres punts que serviren per a derrotar a l'equip local el CDA pujava fins al quart lloc de la taula classificatòria, empatat a 38 punts amb el tercer classificat, el Montaura de Mancor de la Vall.

Amb tres mesos per darrera sense perdre, amb els 8 partits darrers dels 10 jugats a Llubí guanyats i amb una afició que esperava impacient i expectant com mai aquest partit amb el primer classificat visità Llubí el passat 13 d'abril el Son Ferrer, equip que a l'hora de visitar "Ses Comes" tan sols havia perdut un partit.

Amb unes graderies que feia estona que no es veien d'aquella forma (paperí, serpentes, pancartes, alguna bandera, trompetes, nombrós públic...) l'equip local derrotà amb total justícia i merescudament al líder de la categoria per un clar 3 a 1. En tot moment foren superiors i dos gols d'en

Biel "Reclam" i un d'en Jaume Serra feren justícia al que s'havia vist damunt el terreny de joc.

L'afició que acudí en massa al camp d'esports gaudí d'un magnífic espectacle i agraí al final del partit amb una sonada ovació a l'equip local el seu gran partit realitzat. La directiva havia declarat dia del club aquest partit i els socis i públic en general pagaven 200 pta. Es recaptaren, segons ens han informat, unes 25.000 pta. que molt bé aniran per al sanajament del club.

Amb aquest triomf el CDA, després de l'empat del Montaura amb el Sóller B, aconseguia pujar en solitari a la tercera plaça de la classificació amb 41 punts, dos punts més per damunt que l'equip mancorí.

Esperem que els tres partits que resten a l'equip juvenil serveixin per a mantenir aquesta gran ratxa i aquesta excel·lent posició a la taula classificatòria que ens permetria somniar amb un possible ascens de categoria. Recordem que no han perdut cap partit en aquesta segona volta. Els rivals però, no resultaran gens fàcils perquè els que queden són el Margari-tense, 2n classificat, el Sóller B que visitarà Llubí el proper 11 de maig i el Montaura, 4t classificat.

Força CDA!

**DARRERS RESULTATS
DEL CLUB PETANCA LLUBÍ**

El passat 10 de març acabà la temporada el C.P. Llubí i ho feu guanyant còmodament al Marratxí per 7 a 2.

Anteriorment havia disputat els següents partits i aquests foren els resultats:

4 de febrer:

Bar la Fuente, 6 - C.P.Llubí, 3

11 de febrer:

C.P.Llubí, 7 - Son Gotleu, 2

18 de febrer:

Binissalem, 6 - C.P.Llubí, 3

25 de febrer:

C.P.Llubí, 5 - UDYR, 4

3 de març:

SPSF El Patio, 6 - C.P.Llubí, 3

10 de març:

C.P.Llubí, 7 - Marratxí, 2

Com podeu veure, en aquests dos darrers mesos han aconseguit mantenir-se invictes dins Llubí. Han guanyat els tres partits disputats a casa i en canvi han perdut els altres tres disputats a fora.

Han finalitzat la competició en setena posició; han aconseguit 22 punts, resultat de 6 victòries i 10 derrotes. Dels 16 partits disputats han aconseguit un total de 62 punts a favor i 82 en contra.

A casa han guanyat 6 partits del 8 que han disputat i a fora, dels 8 partits que han jugat, no han aconseguit guanyar-ne cap.

Per ésser el primer any ho han fet bastant bé i esperem que l'any que ve millorin aquesta classificació. Enhorabona per aquest primer any!

ELS ALEVINS JA GOLEGEN!

El dia 3 de febrer començaren la segona volta l'equip aleví d'en Ricard Rodríguez i la Penya Blaugrana. A Maria i davant un equip del mateix potencial que el llubiner no pogueren aconseguir la victòria i caigueren derrotats per la mínima. Desaprofitaren moltes ocasions de gol i al final Mariense, 2 - CDA Llubí, 1.

Una setmana després visità Llubí l'equip sineuer i s'imposaren per un 0 a 2. Bon partit dels llubiners malgrat la derrota encaixada.

El 24 de febrer el Cala Millor golejava l'equip llubiner per 7 a 0.

L'Alcúdia fou el proper contrincant i guanyà dins "Ses Comes" per 1 a 3. Els alcudienecs feren un bon partit però no hem de desmerèixer el joc desplegat per l'equip d'en Ricard.

El dia 9 de març vingueren ben escaldats de Muro i si no mirau el resultat: Murense, 12 - CDA Llubí, 0

Els llubiners acabaren el partit amb 9 jugadors degut a les lesions.

El dia 16 de març s'havia de disputar el partit corresponent en front del Port de Pollença però es suspengué i es disputà el dia 21. El resultat fou de 0 a 12 favorable a l'equip "mollero" i no és d'estranyar que sia catalogat com el pitjor partit de la temporada.

Havia d'arribar i arribà el dia D; el 23 de març i a Can Picafort derrotaren per 0 a 4 l'equip local. Dos gols d'en Biel

Quetglas i 1 d'en Pep Salvà i d'en Biel Martí donaren els tres punts i la tercera victòria a l'equip llubiner. Dos dies després de l'estrepitosa derrota en front del Port de Pollença golejaren i, el que és més important, no reberen cap gol per part del Can Picafort. Gran partit dels llubiners!

A la jornada 21 visitava Llubí el Petra, equip superior al local, i que s'emportà la victòria per 1 a 4. En Martí Amengual aconseguí el gol de l'honor.

Continuava la millora en el joc dels alevins i aquest fet es feu patent el dia 13 d'abril, dia que visitava "Ses Comes" el cuer de la classificació, el Campanet. Ho demostrà ser ja que fou derrotat i golejat sense cap tipus d'apel·lació possible pels llubiners. Era la quarta victòria del campionat i segona de la segona volta. Gran primera part de l'equip local.

Al final CDA Llubí, 9 - Campanet, 0

Gols marcats per Pere Socias (4), Pep Salvà, Martí Amengual, Biel Quetglas, Biel Blanco i Biel Martí

Que continuïn les victòries i enhorabona per les golejades!

Golejadors:

Amb 6 gols Pere Socias

Amb 5 gols Biel Roig

Amb 4 gols Biel Martí, Pep Salvà i Martí Amengual

Amb 2 gols Biel Blanco

Amb 1 gol Joan Carles Gelabert

TINTORERIA - RENTADURIA

Mercat des Tennis

Juan Crespi, 13

Local 4

Tel. 45 48 98

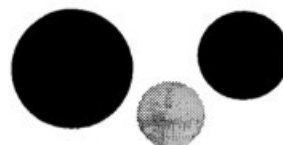
Los Geranios

Sta. Catalina de Siena

Local 10

Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

**PERELLÓ
AUTOESCUELA**

Bisbe Llompart, 111 - Entlo.

Teléfono: 50 28 64

07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ
DEL CARNET DE:

AUTOBUS ARTICULAT

CAMIÓ

TURISME

MOTOCICLETA

CICLOMOTOR

PISTES PRÀCTIQUES
Ctra. Palma-Alcudia
Km. 25 - INCA

L'EQUIP FEMENÍ TAMPOC AFLUIXA.

Quatre partits ha disputat el també equip de la Penya Blaugrana femení i que és entrenat pel polifacètic Ricard Rodríguez.

Anaren primerament a jugar a Santa Margalida on foren derrotades per un mínim 1 a 0 després de realitzar un bon partit.

Les llubineres vengueren molt exaltades pel fet que les vileres tenien per portar un al·lot.

El dissabte 6 d'abril es disputà el 2n torneig de l'Ermita i es proclamaren guanyadores sense haver perdut cap partit dels dos disputats.

1r partit

Penya Blaugrana Llubí, 2 - Santa Margalida, 1

2n partit

Santa Margalida, 0 - Montaura, 1

3r partit

Penya Blaugrana Llubí, 2 - Montaura, 1

Els diferents gols de les llubineres foren marcats per na Maria Rosa i na Bàrbara Serra, na Vanesa Perelló i na Joana Catalina Perelló.

El partit fou arbitrat pel senyor Antoni Gelabert i Perelló i fou ajudat a les bandes pels senyors jutges de línia Miquel Cladera i Antoni Ramis. La seva actuació deixà molt que desitjar, sobretot a les jugadores vileres que una vegada acabat el partit es dedicaren a increpar el "trencilla de turno". L'entrenador "vilero" tampoc no gaire content per l'actuació de l'àrbitre es dedicà a dir-li coses no massa agradables, unes coses que demostrin la poca educació i bones maneres d'un "senyor" que en lloc de donar llum es dedicà a donar fum. Bon exemple per a les jugadores!

Una vegada acabat el partit es feu l'entrega de trofeus i es serví un refresc a tots els participants.

Enhorabona a la Penya Blaugrana per la seva bona disposició a organitzar actes de caire esportiu i enhorabona a la gran tasca duïta a terme per l'entrenador Ricard Rodríguez! I com no, enhorabona nines!

RESULTATS DELS PREBENJAMINS DE LA PENYA BLAUGRANA

Els nins d'en Miquel Capó continuen pagant amb derrotes la seva inexperiència. Recordem que quasi cap d'ells s'havia situat dins un terreny de joc i això volgueu o no es nota bastant. Però, com ja informàvem en el passat número, el que importa és participar i ja haurà temps algun dia de poder assaborir les victòries. Diuen que el món no es va fer en dos dies. Aquests són els darrers resultats obtinguts:

Jornada 12 : U.D. Poblense, 10 - Penya Blaugrana Llubí, 0

Jornada 13 : Penya Blaugrana Llubí, 0 - Beato Ramon Llull, 8

Amb aquest partit s'acabava la primera volta.

Jornada 14 : Penya Blaugrana Llubí, 0 - Alcúdia, 3

A la jornada 15 a l'equip llubiner li va correspondre descansar.

Jornada 16 : Port de Pollença, 5 - Penya Blaugrana Llubí, 2
En Joan Torrens Perelló i en Joaquim Capó Martínez foren els autors dels gols llubiners.

Jornada 17 : Penya Blaugrana Llubí, 5 - Lloseta Atlètic, 0
Gran victòria de l'equip llubiner, segona del torneig, amb en Joan Torrens i en Miquel Mariano (amb dos gols cada un) i en Llorenç Amengual (que va fer l'altre) d'estrelles, sense desmerèixer a cap component de l'equip perquè, cal dir-ho, tots ho feren molt bé.

Jornada 18 : Poblense Atlètic, 5 - Penya Blaugrana Llubí, 1
En Biel Martí fou l'autor del gol.

Jornada 19 : Penya Blaugrana Llubí, 0 - APA B. Ramon Llull, 4
Jornada 20 : Campanet, 8 - Penya Blaugrana Llubí, 1

En aquesta ocasió aconseguí el gol en Jaume Vallori.

Jornada 21 : Penya Blaugrana Llubí, 0 - Pollensa, 9

Golejadors:

- Amb 4 gols en Joan Torrens Perelló

- Amb 3 gols en Tomeu Alomar Roig i en Miquel Mariano Ramis.

- Amb 2 gols en Llorenç Amengual Torrens.

- Amb 1 gol en Joaquim Capó Martínez, en Biel Martí Perelló i en Jaume Vallori Martorell.

Esperem que en aquests tres partits que falten per disputar-se la sort els faci costat i així podrem narrar, en el proper número, alguna victòria més.

GRUES
CA'N RIERA

C/. Carretera, 5
07430 - LLUBI

Tel.: 85 70 87
Mòvil: 908/43 55 50

DES DE LA GRADERIA

0 punts i amonestació

- als "afecionats" llubiners que es dedicaren a insultar i pressionar el porter llubiner del Can Picafort Miquel Vidal "Corredor". Hem de saber comportar-nos!
- a la Federació Balear de Futbol per posar tantes traves al fixatge del brasiler Adís do Santos Medeiros Junior pel CDA. Dirigits, facilitem les coses, no és en Romàrio!
- al jugador del Son Ferrer que fracturà d'un cop de cap el nas del goleador de l'equip amateur Joan Gayà. Imitador de Jesús Gil: "a la puta calle!"
- als aficionats del Son Ferrer per invadir el camp llubiner. La desesperació pot produir reaccions incontrolables. A fora casa bona i a callar!
- als responsables del Son Ferrer per veure bellumes a on no n'hi ha. Hem de saber perdre!
- al jugador número 4 del Colònia juvenil per dedicar-se a entretenir més al públic que al seu equip. Dedica't a la pasarel·la, podràs gaudir d'una Clàudia o una Naomi d'aprop. Segur que tendràs més futur i més aficionats i aficionades contemplant les teves remanades!
- a la plantilla del CDA aficionat pel seu poc interès en anar als entrenaments. Feis un esforç!
- a les autoexpulsions d'alguns jugadors. Controlem els nervis!
- a les patinades, després de gaudir d'una àmplia avantatge, dels juvenils a Campanet i a Vilafranca. La tercera posició seria vostra!
- a l'àrbitre del partit entre el Peña Arrabal i el CDA amateur. Mostrem-hi més interès!

3 punts i ovació

- als jugadors de l'equip prebenjamí de la Penya Blaugrana, que malgrat guanyar pocs partits continuen jugant amb la mateixa il·lusió que des del primer dia. Ja arribaran les victòries!
- a la fenomenal resposta de l'afició en el partit juvenil entre el Son Ferrer i el CDA. Tot el camp fou un clam!
- a la golejada dels alevins de la Penya davant el Can Picafort i el Campanet. Algun pic els havia de tocar!
- als místers i ajudants (Miquel Capó, Ricard Rodríguez, Guillem Alomar, Jaume Bauçà, Rafel Perelló, Biel Perelló, Antoni Perelló, etc.) de tots els equips llubiners per la seva excel·lent tasca. No us canseu!
- als juvenils per la seva gran campanya. CDA! CDA! CDA!
- als amateurs per la seva remuntada. Si ho haguessin fet així des del principi un altre gall cantaria!
- a les nines de la Penya Blaugrana per la seva victòria en el torneig de l'Ermita. Som-hi!
- a l'incansable entrenador dels alevins i de l'equip de nines Ricard Rodríguez. Et mereixes un monument!
- als pares i d'altres que col·laborem desinteressadament amb el futbol i l'esport llubiner. Facem una gran família!
- a la nova il·luminació del camp d'esports, malgrat no s'hagi estrenada del tot. També per la nova instal·lació d'aigua calenta. Ja no semblarà un camp tercermundista!

ASSEGURANCES GENERALS
GABINET DE GESTIÓ EMPRESARIAL
Gesem Perelló & Cia, S.L.

Bisbe Llopart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)
Tel. 50 43 11 - Fax. 50 04 89
San Felio, 66 - LLUBÍ - Tel. 52 22 48

FERRETERIA

**BARTOMEU
PERELLÓ**

Sa Carretera, 40 - Tel. 52 23 72 - LLUBÍ

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

Bar Cafeteria

Plaça de l'Església, 7
Tel. 85 70 78
07430 LLUBÍ

SIURELL, ACAMPADA PORT D'ALCUDIA, TALLERS, SOPARS... I UN RECORD

Benvolguts amics:

Una altra vegada ens tornam a trobar per a informar-vos de les activitats realitzades pel club d'esplai "Es Turó" en aquests dos darrers mesos.

Per començar us recordarem aquell dia 9 de febrer, en què vérem aquells petits xinesos voltant i ballant pels carrers de Llubí i ben arran del fogueró, un fogueró que els nostres amics de "ca na Munara" tan bé havien preparat i caracteritzat. Idò sí! tota aquella tirenga d'al.lots tan ben caracteritzats era ben nostra.

Aquells grossos capells, aquelles llargues trunyes i aquelles enormes balances ens van dur a guanyar (i ja van...) aquell primer premi. El que nosaltres preteníem era fer un poc de bulla per a animar una festa tan nostra i a la vegada tan original.

Aquell primer premi el poguérem invertir en l'acampada que la setmana després de la Rua organitzàrem al campament de colònies de GESA al port d'Alcúdia.

El dissabte 24 de febrer partírem cap a GESA una quarantena d'al.lots i vuit monitors. Ens havíem trobat a les 14'30 a la plaça de l'Església i després dels típics adéus, besades i les ja reiteratives frases de "feis bonda" pujàrem a l'autocar.

Una vegada arribats al casal ens instal.làrem cada grup a les seves habitacions (petits amb petits, grans amb grans, petits amb grans...)

Ben esportius ens posàrem perquè, després de la buidada i col.locada de tot el que dúiem dins les motxilles, havíem d'engrescar-nos en un apassionant espectacle: el de les Olimpíades GESA '96.

La desfilada de rigor va encetar les participatives olímpiques; cada equip amb el seu distintiu i la seva vestimenta apropiada, que anteriorment havien realitzat, estava preparat per a fer tan esperada cerimònia. Tots els equip participants, els àrbitres, els organitzadors i una gran multitud de gent participaren a tan bonica celebració.

Tot seguit ens havíem de posar fil a l'agulla, és a dir a participar: futbol, bàsquet amb els cercles enterra, mocador i "mato" foren els jocs escolits.

Les olímpiques anaren a les mil meravelles i els organitzadors i àrbitres en sortírem molt satisfests per l'esportivitat mostrada.

Una vegada acabades les competicions els que volgueren se'n anaren a dutxar i després tots junts vàrem anar a sopar.

Després del sopar els al.lots tingueren un poc de temps d'esbarjo i a continuació celebràrem una festa d'aniversari: la d'en Miquel Florit. Menjàrem coca i altres llepolies que tan amablement ens havia preparat la seva mare i acte seguit començàrem la vetlada, una vetlada encaminada a conèixer un poc més el nostre entorn (paisatgístic, cultural...). Per això jugàrem al joc del pastisset. Aquest joc consisteix en fer una sèrie de preguntes a cada un dels participants, si l'endevinen tenen dret a un pastisset i en cas contrari s'ho menja el monitor. En tot cas al final es varen repartir els pastissos a parts iguals entre tots els participants.

Ben entrada la nit ens anàrem a dormir, o a jeure, segons els gusts. Hi ha que dir que alguns monitors durant la nit s'hagueren d'aixecar per anar a l'excusat, tal era la panxada que havien pegat a la festa. Quins?

Ben de prest ens aixecàrem ja que una bona caminada ens

esperava. Berenats i ben plenets cap al mercat d'Alcúdia hi falta gent!

Poguérem colcar als cotxets, gaudir del bon temps que feia, sentir parlar un bon valencià a un mestre de viatge d'estudis a Mallorca, els alumnes del qual volien tastar les taronges mallorquines...

A les 13'30 tornàvem ésser al casal per dinar, per cert un molt bon dinar. Acabat el dinar arrebegàrem les coses per poder partir quan els pares arribessin i férem una sèrie de jocs per tal de no fer tan llarga l'espera, si és que ho va ser.

I així donàrem per acabada l'acampada, una acampada ben divertida i original. Us ho passàreu bé? - Síííí...

Hi hem de tornar? - Sííííí...

Quant? - Dissabte que ve!

Com veis s'ho pasaren pipa. Que hi poguem tornar!

Les setmanes posteriors férem tota una sèrie de tallers encaminats cap a la festa del pare i de la mare on els nins demostraren les seves mans d'artistes a l'hora de fer llibres de cuina, clauers... Us vàren agradar els regals estimats pares?

Segur que us varen agradar més els regals que el que es va tractar a la reunió del dia 15 de març, una reunió on només assistiren 7 pares dels 65 matriculats. La reunió era per informar-los de les activitats realitzades fins aquell moment, dels projectes futurs i d'una sèrie de problemes sorgits a l'esplai. Segurament estaven molt enfeinats i per això no feren acte de presència. Gràcies de nou als qui assistireu!

El 31 de març el grup dels grans feren un gran sopar de pizes a can Miquel "Peon" (Binifalet) juntament amb la col.laboració de dos monitors ben feiners: en Damià "d'es forn" i na Bel "Piulara".

Des d'aquestes planes que ens ofereix la revista Udol voldríem demanar disculpes als propietaris de la casa ja que no ho deixàrem amb les condicions adequades i ja es sap "qui es colga amb al.lots compixat s'aixeca".

No voldríem acabar però aquest breu resum de les activitats d'"Es Turó" sense fer una menció a un dels impulsors del nostre esplai, un esplai amb més de 20 anys d'existència. Ens referim al capellà "Quela", fundador, juntament amb altres llubiners, del que avui continua essent una club ben divertit i participatiu.

Ens sentim ben orgullosos de poder continuar amb la tasca que un bon dia mossèn Joan Planas, amb l'ajuda de paisans seus, decidí emprendre. No podíem deixar de mencionar-lo perquè si, avui, el club d'esplai és una gran família és gràcies a tota aquesta sèrie de gent que sense cobrar res a canvi ha mantingut viva i ben encesa aquesta família d'"Es Turó". Entre aquests s'hi trobava mossèn Planas i per això no hem volgut deixar passar l'ocasió sense recordar-lo.

Pare, la teva vida ha estat regida

amb noblesa i serenor seguida.

Ha sigut dura i llarga la partida,

però a bon port finalmet arriba

tot un model de modesta vida,

done'ns el camí per fer-me guia.

Gràcies mossèn Joan Planas!

Club d'esplai "Es Turó"

EL PET

Ben dutxat, afaitat i pentinat m'adreçava a ca la meva al.lota per anar a sopar i aprendre qualque cosa. Feia ben poc que anava amb ella i n'estava francament orgullós i content: per una vegada m'estava sortint tot bé i semblava que quan anàvem junts es trobava bé amb mi.

De tot d'una que la vaig anar a cercar tot anava perfecte, però, quan ja érem al restaurant i després d'haver fet un aperitiu i d'haver anat a rentar-me les mans, quelcom a dins el meu interior es va començar a rebel·lar. Era gaire bé com una punyida que, sense ésser dolorosa, feia pressió cap a la part interior del meu estómac, cap a la part més baixa del meu aparell digestiu. Sí, ho heu endevinat: era un pet.

En un principi va bastar estrènyer un poc les cames i intentar no pensar-hi, però de cada vegada la pressió era més gran i semblava que fos una prova de forces, perquè com més en feia jo, més en feia el ja esmentat subjecte. Sembla, a primera impressió, que la solució era fàcil, anar a l'excusat i deixar sortir la impetuosa ventositat; però no ho podia fer perquè al bany ja hi havia anat a rentar-me les mans, i què pensaria la meva al.lota? Jo, que sempre em fic amb les dones perquè van tan sovint al bany i perquè a més hi van en grup, no podia anar dues vegades al bany al mateix lloc. Així doncs, em vaig passar el sopar més pendent del que es pogués sentir davall la taula que d'allò que es deia per damunt d'ella.

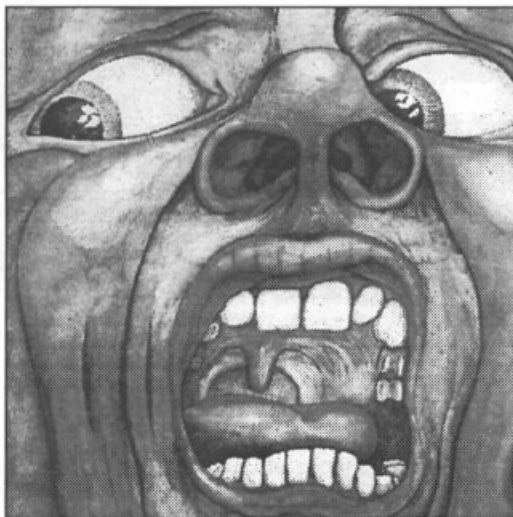
En acabar de sopar vaig proposar d'anar a algun pub d'aquells que tenen la música ben alta, per així deixar escapar d'una vegada i en l'anonimat de la bulla aquell pet tan caparrut que volia sortir de totes passades.

-No, tenc molta son, m'estim més que em deixis a ca nostra i ens quedem xerrant a dins el cotxe-. Em contestà l'al.lota.

Ai, Déu meu! I quan podria amollar-lo? I si no em podia aguantar i m'escapava el sorollós element d'estat gasós provocant la indignació de la meva al.lota, què podria pensar que

jo era un porcell i que no li convenia? I si a més desprenia una olor gens agradable i "es meu confit" m'avorria? No, no ho podia permetre de cap de les maneres.

Va ser tota una aventura conduir fins a ca la meva al.lota estrenyent tant les cames: gairabé no podia pitjar els pedals del cotxe! Quan vàrem arribar, a força de fer pressió amb les cames i d'aficar la panxa cap a dins, encara resistia i no havia cedit els impulsos de la impetuosa flatulència.

I fou llavors quan començaren les rialles; però no les meves! L'impetuos pet s'havia cansat de fer força per sortir i estava fent voltes pel meu estómac, cavalcant d'una part a l'altra i provocant un soroll indiscret i estrepitos, venjant-se d'una retenció que ell no podia entendre, i centrant l'atenció de la meva al.lota, que no s'explicava perquè em feia tant de renou la panxa i a ella no, si havíem sopat d'allò mateix. Al primer renou vaig fer la mitja per a dissimular, al segon ja m'empegueia i al tercer ja no sabia on m'havia d'amagar de les rialles que li venien a la meva parella de sentir-ho. Podeu imaginar quins devien ser els meus pensaments! Si aquell rebel descarat, pocavergonya i

renouer tengués cos d'home, l'hauria penjat del campanar del meu poble! Però amb la meva situació no em podia permetre intentar la fantasia d'agafar-lo i fer-li mal, ni tan sols el tòpic de pintar-lo de rosa!

A la fi, i molt al meu pesar, la meva al.lota va pujar cap a ca seva. Vàrem quedar sols dins el cotxe el meu pet i jo. I ara ho vaig fer aposta de no amollar-lo tot d'una: volia gaudir amb tranquil·litat del moment en el què m'alliberàs de tan molest hoste.

Em vaig preparar. Vaig somriure. Vaig fer pressió i ... No!!! Era una bufa!

Antoni Sales i Roca.

Foto Planas

Plaça de la Carretera, 7
Tel. 52 21 76 - Llubi

Perruqueria Tomeu "Titina"

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11
Tel. 52 00 47

Sineu
Tancat els dilluns i divendres

QUI NO RECORDA LA HISTÒRIA ESTÀ CONDEMNAT A REPETIR-LA.

- Mira defora, per la finestra. Hi ha un riu d'aranyes que camina, hi ha un riu d'esquemes incon-nexos. El cel plora granotes i tu les te menges. Defeca dins el plat de la teva germana i unireu els llaços familiars.

- Amb el teu card m'has espinat la figa flor.

- Consell a un amic del mal beure: vomita d'esquena a la paret; la veïna no tindrà la feina de netejar-la.

- Puc estar un any sense articu-lar paraula alguna. Sessions de teràpia intensiva, enfrontament de diversos enfocaments i ho-res d'estudi a la biblioteca pú-blica m'han permès esbrinar que tenc la suficient capacitat per "tapar-me la boca amb fil i agulla" i deixar lliure la mími-ca, la gesticulació, el llenguatge del cos per a comunicar-me amb els meus consemblants.

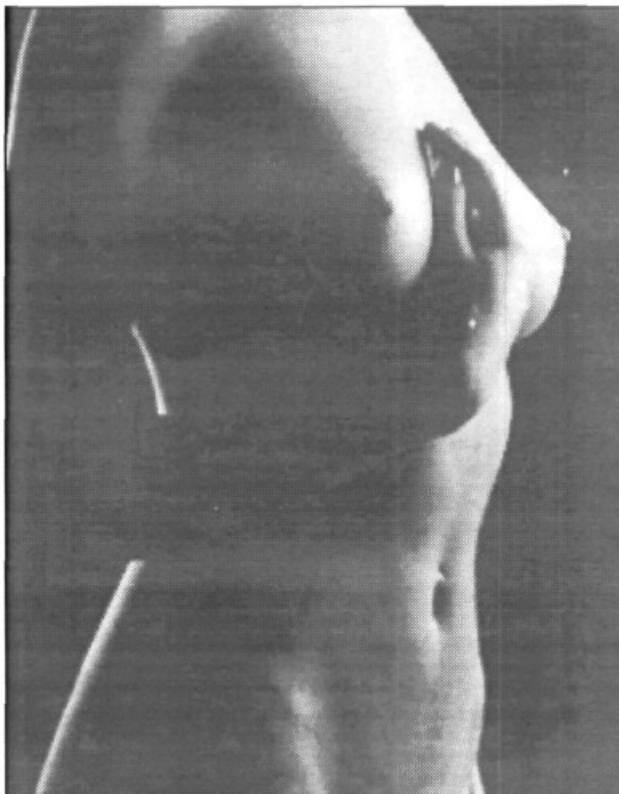
Època de "matances": fora de **Castell Llubí**, a les rodalies, voltants, extraradis... cossos ba-dats, sarificis funests. Cossos tallats, fetges penjant..., tot això i no puc cridar. Totsels símptomes conflueixen cap a la forma més dràstica de mort.

No! les infructuoses investigacions a la fi han enllumenat la incertesa. No han aconseguit esquivar la mà de la justícia. Els assassins quasi havien controlat tots els elements, quasi, aquest quasi ens ha permès descobrir la veritat.

Són ells, estam segurs. D'aquí a poc ens arribarà l'opor-tunitat, està malament dir-ho, però, la venjança ens calmarà. No volem taüts de marbre blanc.

Assassins! assassins del poble! del poble injustament mal-tractat durant lustres; i ara després de tantes calamitats el ge-nocidi. Atrevits, justificaue les morts només pels vostres inter-ressos.

Ametlers esquistats, vells, improductius, decorats amb cos-sos inerts, vides perdudes, vides enyorades. La corda al coll, collars de la mort que han acabat d'estrènyer les vides de classe social baixa i mitja. Obrers, camperols, treballadors. Tots vilatans, lluitadors de la vida, miserable vida. Injuriats, destruïts, profanats, saquejats, i per acabar la minsa vida, es-tan exposats per a les rialles dels senyors, terratinents de ter-res productives. Miren amb la mitja rialla característica d'és-sers de clavegaram ben dissimulat. La volta dels dimarts per la Plaça de la Carretera se vos farà llarga. Han guanyat, han aconseguit el trofeu de la batalla. **Castell Llubí** ha perdut moltes batalles, la guerra continua... Nosaltres ho sabem, ells també, però cada vegada serem més forts. Podem segar ca-denés, esclatar murs, perdre la por. Aconseguirem una cui-rassa prou forta, una ment freda i maligna i un esperit lluita-

dor. Aviat ens tornarem veure les cares. Vatuadéus encalentits amb microones, màquines per-fectes, torres de música i videos a dues velocitats. Les morts lluny de debilitar-nos ens moti-varan per a vèncer. Cap mort de les nostres serà perduda...

- Una mosca sense ales dins la sopa: entreteniments que té el cuiner.

- La sinceritat en el matrimoni és com la sinceritat a un confes-sionari. Només es diu el que es pot perdonar.

- Un pet de nit és un adéu a les fosques.

- ...quia opus predictum est in idiomate catalano, on quod abs-que dubio melius intelligatur per catalanos quam per homi-nes alterius nationis nam ex quo dictus Raymundus erat Catala-nus et subditus nostri.

Pere el Cerimoniós.

-UM-PP-PSM: Un Municipi que Passarà a Patir Properes i

Severes Mancances.

- Una agulla de plata al carrer, l'agaf i la m'afic al braç, em fa mal, em fa bé, però la nit és freda i m'ajudarà a encalentic.

Leonard Cohen.

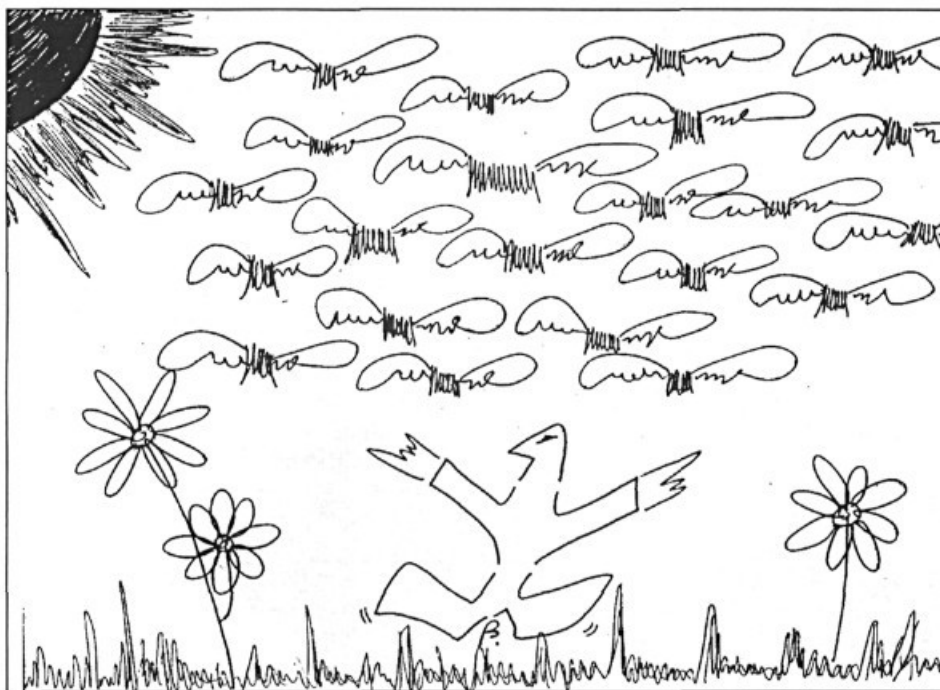
- Un canvi d'estratègia pot ser una forma de governar pitjor. Quan els arbres són petits bosc on els ocells hi crien els seus pollets i quan els ajuntaments són petites metròpolis on els regidors hi alimenten el seu poble, l'estratègia és la ma-teixa. El canvi del canvi, el recanvi, el recanvi d'oli que ha de menester la Sala per no trencar el motor. A la Sala on: **el pe-riode de conflictivitat sempre és curt.**

- Joaneta meva desemboça'm la canonada que demà no podré cloure la teva cixeta. Després, mentre tu mengis la teva ració diària de ràvec, jo tastaré la colflori rebossada.

- El sentit del ridícul es perd quan consentim anar de la mà de Jesús Puente a la "Caravana del Amor" o quan aconseguim aguantar tot un programa de "Lo que Necesitas es amor" sen-se canviar de cadena.

- Amb un mocador brut pots obtenir una infusió de franc.

- Per fin' amors naix e fulla dins lo meu cor una branca, que de tot cossir me despulla contemplant-vos, domna franca. Doncs, obrits-me vostra cella honestament, lliiri clar, que ab vós me vull elegrar mirant la flor de l'ametlla.

Gerau de Massanet.

- A **Castell Llubí** el silenci dels anyells és tan silenciós que aviat tendran Karaokes de mímica acústica i la cultura del silenci (el renou del silenci) per a majors de seixanta-cinc anys.
- Demana'm el que vulguis i jo et respondré les dues mateixes paraules. Una paraula d'amor, eloqüent, sensible, i una paraula d'enyor, vana, cruel. Som quasi a l'any dos mil i a **Castell Llubí** no. A la Sala es poden veure resquicis de despotisme, no és Marbella, no tenim cap Gil (l'**Obús**) però... "pots callar, nosaltres no tenim perquè haver de donar cap explicació de vot. He dit que NO i ja està".

Són temps moderns però vivim en el passat. **L'amor és una ovella que bela**, bela quan frueix de les carícies del pastor.

A **Castell Llubí** hi ha, principalment, dos tipus de persones: els que riuen i els que ploren. Sabent com sabem que una llàgrima és salada, com podem distingir la llàgrima del qui plora o la llàgrima del qui riu? Som ascetes que ploram de nit i reim davall (sota) un univers ple d'estrelles (llàgrimes), llampecs (bels) i núvols de cridòria eixordadora. Tan sols un de nosaltres, el més lleig, per exemple, estendrà les ales per volar més amunt dels núvols i veure el que passa.

Són les dues de la matinada, mostatxos amb ales volen damunt el meu cap, mostatxos amb ales blanques. M'he pegat una trompada impresionant. Tenc el cap térbol i mostatxos amb ales que m'aïregen les orelles, m'ajuden a passar el mal tràngul de la topada.

Un dels mostatxos m'ha embrutat la camisa, encara no els ha espassat la diarrea. Ells sí que varen tenir un mal tràngul, probrets!!!. Ai de mi!, ...silueta petita que vola amb el cap baix, amaga el mostatxo, amaga les ales. Camina envant, arraconant-nos, arronsant-nos, endarrerint-nos; jo vull cantar una cançó d'amor, una cançó peregrina que persegueixi els "ratpenats", els homes voladors. Puc recordar, i he de recordar, oblic a la meva recordança perquè els meus néts sàpiguen les calamitats passades, viscudes a primera línia pel seu padrí.

A **Castell Llubí**, el dia dos de març, hi havia algú sense

mostatxo però mostatxut que reflexionava en veu alta (període de vacances irreflexives). Discursos que s'escapen innocentment de ments fràgils, fragilitat en el sentit de la innocència premeditada. A **Castell Llubí** prima la innocència, oradors amb bec de plata, pinsans, cigonyes. La cigonya que vol dur el fill en forma de caps transparent, urna caciquil, vejació sumèria, dignitat robada, vot inútil, robat, usurpat. **LLADRES A DOJO!!!**

El ca qui lladra, però lladra quan cal, pot arribar a mossegar.

- Camina dret tot lo dia. Si t'arrufes i mires davall el teu peu i veus la teva cara reflectida a la sabata, això vol dir que tens peus de porc. N'hi ha molts que mai es miren davall les sabates perquè no volen descobrir el que han arribat a ser.

- On són els cursets de català? per favor on són?

Jo som de València, però parl català.

- Hem arribat al punt que neixen més construccions il·legals que bolets. L'Ajuntament podria fer una bona collita.

- Quin ordre s'ha seguit per asfaltar els carrers?

A **Castell Llubí** no tothom paga els impostos per igual?

Criteris, quins criteris?

Ordre, quin ordre?

Favoritismes, quins favoritismes?

Veïns empipats, emprenyats, molestos, quins veïns?

- Gil i Imperioso junts tenen el coneixement d'una ase i un cavall.

No hi ha major desgràcia que recordar el temps feliç en la misèria.

Dante.

Uliana Marx. Dona'm la mà i ajuda'ns. **Aligi d'Àvila.**

TALLER
CAN RIERA S.L.

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la Carretera, 5

Tel. i Fax: 52 22 37

MEDITACIONS

Com bé ja saps, apreciat lector, tard o d'hora tot arriba.

Tot passa i tot ens ultrapassa. Ja han passat els dos carnavals: un, el dels polítics disfressats de promeses i més promeses; l'altre, el dels homes i dones plens de festa, plens d'alegria, plens de tot allò que ens fa sentir vius: vida. Fins el proper any.

De sobte, gairebé sense adonar-nos, ens captivarà la primavera, amb un perfum afrodisíac. Serem cossos rendits a l'immens poder de la reina Natura i sentirem els batecs del cor com a martellades premonitòries del foc estiuenc.

Tot arriba, tot passa i tot ens ultrapassa. No som sinó ànimes a la recerca d'un futur que tanmateix mai no podrem agafar.

Em passen pel cap aquestes idees -que es converteixen en meditacions- perquè fa un parell de dies, sense saber exactament per quin motiu -si és que n'hi ha d'haver algun- vaig agafar un àlbum de fotos d'uns anys enrere, i com un home que vol trescar dins les runes del passat, com aquell que vol fer recompte dels triomfs i dels fracassos, dels guanys i de les pèrdues, vaig endinsar-me en un temps prou exhaurit; tot i que els espais, els llocs, sovint, encara poden ser còmplices dels meus delictes, percebre les meves empremtes que, dia rere dia, deixo a l'atlas de la vida. Va ser una experiència que m'he proposat repetir de tant en tant, més habitualment del que ho feia abans.

No és que vulgui aferrar-me al passat, ja que és el propi passat el que no vol cap compromís etern amb ningú, però crec que aquesta és una bona manera per recordar gaudint d'una perspectiva més real, allunyant-se de les imprecisions que a la memòria, amb els anys, solen arrelar.

Vaig veure somriures que ja no hi són, cares que tenia ben oblidades en el fons més fosc de la meua essència, rostres molt més llisos i vius, una mà saludant al present que, ara mateix, esdevé passat, temps llunyà, distant...

En aquell temps jo encara era massa ingenu per mirar endarrera. Però, a hores d'ara, més circumspecte com sóc, sé que el passat forma, inevitablement, part del present i que, com deia un dels meus poetes preferits: "el principi i la fi són la mateixa cosa".

Un fet que la setmana anterior em va cridar molt l'atenció fou la condemna de 4 anys de presó per a l'insubmís Tomeu Martí.

Déu meu, quin desastre! Encara no el conec massa però en algunes ocasions hem coincidit a recitals poètics i en altres actes de caire cultural. D'altra banda, pertany a Joves de Mallorca per la Llengua i a l'Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana (AJELC) que té la seu a l'Obra Cultural Balear (OCB). En Tomeu també ha mantingut una feina constant

en defensa de la pau, com demostra la iniciativa Crida per la Solidaritat.

Amb aquestes dades tan sols vull rompre, d'una puta vegada i per sempre, l'estereotip que la gent té -o que la majoria de gent sol tenir- de l'insubmís: jove inadaptat, que no serveix per res de bo, que va en contra de tot, etc.

Mireu per on, i no és cap mentida, suposo que es tracta d'allò que en diuen coincidència, ara mateix m'ha cridat una al·lota per telèfon, en nom d'en Tomeu Martí i de l'AJELC, per dir-me que per al proper dia 29 hi ha prevista una trobada de tots els membres de l'associació. Divendres passat vaig xerrar amb en Tomeu i em digué que rebria notícies de l'associació ben aviat.

Veig que també té el do de la paraula.

Penso que no és el moment de tractar un tema tan espí-nós com és el de la insubmissió. Com diuen, hi ha més dies que llargonisses. Però sí que és l'hora de donar suport a l'alternativa que, fruit d'unes idees ben arrelades i dignes d'admiració, ha triat en Tomeu per aportar uns beneficis, socials o culturals, a la nostra societat, i no unes pèrdues, psicològiques, econòmiques, de temps... que, al cap i a la fi, suposen el fet de complir el servei militar com a conseqüència d'una legislació mal establerta.

Visca l'home lliure! Visca la llibertat!

No et pensis, amic lector, que faig apologia de la insubmissió, sinó que defenso una alternativa que hauria de tenir tanta validesa com les altres; ja sigui l'objecció de consciència, ja sigui fer el servei militar.

No vull que per la meua condició d'home, fins i tot abans de néixer, em robin nou mesos de la meua vida, com si res, com si el meu dret a la llibertat no existís.

Sempre, en qualsevol cas, he cregut com a més útils les accions encaminades a fer un bé palpable dins la societat que no pas els serveis imposats als membres d'una comunitat per "servir a la patria", com diuen aquells que no veuen més que amenaça pertot arreu, quan són ells, mandataris i, en definitiva, opressors que des de sempre han ignorat el dret dels homes a la llibertat, a la llibertat sense discriminacions de sexe, raça, ideologia, religió, etc.

Visca la llibertat! Visca l'home lliure!

Bé, ja per acabar, crec que aquest és un greu problema que necessita la conscienciació de tota la societat per tal de trobar-hi una solució plausible, cosa que no és, de cap de les maneres, la presó, la injusta presó.

Pere Joan Martorell Castelló.
Font: Revista Lloseta, núm. 160

PENSES A PENSAR?

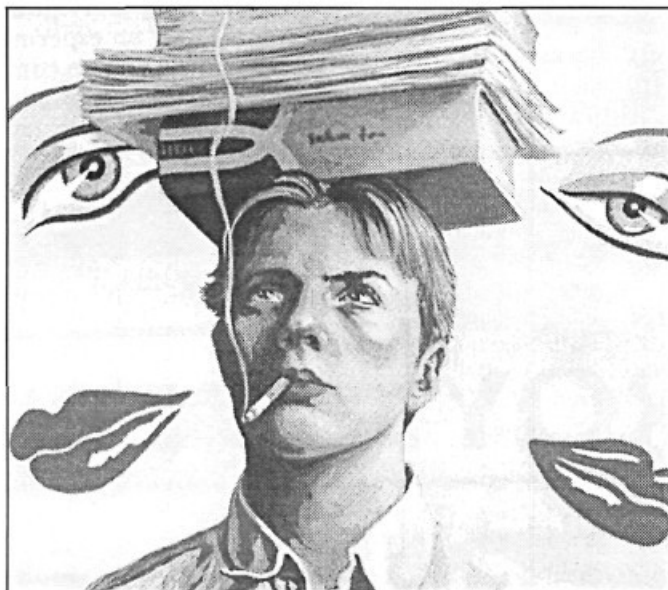
Els homes temen el pensament més que qualsevol altra cosa damunt la terra -més que l'arruinar-se, fins i tot més que la mort-. El pensament és subversiu i revolucionari, destructiu i terrible; el pensament no té pietat amb el privilegi, les institucions establertes i els hàbits confortables; el pensament és anàrquic i no té llei, indiferent a l'autoritat, despreocupat de l'acreditada saviesa de les edats. El pensament recerca dins l'abisme de l'infern i no té por. Veu l'home, aquella dèbil partícula, envoltada per insondables profunditats de silenci; encara així actua arrogant, tan impertèrrit com si fos el senyor de l'univers. El pensament és gran, i veloç, i lliure, la llum del món, la principal glòria de l'home.

Però perquè el pensament arribi a ésser possessió de molts, no privilegi d'uns pocs, hem d'eliminar el temor. És el temor el que atura els homes -el temor de què les seves arrelades creences resultin ser un engany, el temor a què les institucions per a les que viuen resultin ser perilloses, el temor a què ells mateixos resultin ser menys dignes de respecte del que havien suposat ésser.

"Ha de pensar el treballador lliurement en torn a la propietat? Llavors, què ens passaria a nosaltres els rics? Han de pensar els joves, homes i dones, lliurement en torn al sexe?. Llavors, què passarà amb la moralitat?. Han de pensar els soldats lliurement en torn a la guerra?. Llavors, què passarà amb la disciplina militar?. Ja està bé de pensament! Retornem a les ombres del prejudici, perquè no estiguin en perill la propietat, la moral i la guerra! És millor que els homes siguin estúpids, vulgars i tirànics, i no que el seu pensament sigui lliure. Efectivament, si el seu pensament fos lliure, podrien no pensar com nosaltres. I aquest desastre s'ha d'evitar com sigui."

Així argumenten els oponents del pensament a les profunditats inconscients de les seves ànimes i així actuen en les seves esglésies, en les seves escoles i en les seves universitats.

Bertrand Russell

La censura de l'estat no és necessària quan el totalitarisme ideològic està garantit pel sistema.

Noam Chomsky

La filosofia és una cruel fal·làcia quan ignora la lluita per la llibertat.

Diego Veloza.

Agafat de PENSES A PENSAR?...phílos.

PAU A BÒSNIA?

Sembla que els mitjans de comunicació i l'opinió pública en general han rebut amb satisfacció la intervenció de l'OTAN als Balcans, primer amb els bombardeigs i després amb la imposició del pla de pau. Sens dubte és una bona notícia la fi de les matances i el silenci de les armes.

Tanmateix, des del moviment per la pau, no podem reprimir una arrufada de nas. Dues serioses reserves enterboleixen l'eufòria: una pels mitjans i una altra pels resultats.

En primer lloc pels mitjans. Per fer això, ho haguessin pogut fer el primer dia! Certament, més val això que res. El mateix Gandhi deia que, davant el sofriment infringit a éssers humans, és preferible la violència a la indiferència. Però, si entenem que qui va pronunciar-lo no va fer mai ús de la violència, entendrem que això no es pot prendre com una justificació de la violència, sinó com una condemna radical a la indiferència. Doncs bé, la comunitat internacional s'ha de caracteritzar primer per l'una, i després per l'altra. Un cop més s'ha posat de manifest la inexistència d'instruments adequats per tractar situacions com aquesta i la manca de voluntat de crear-los. L'únic instrument que tenim són uns exèrcits ofensius i destructius, capaços de bombardejar i matar, però incapaçs d'interposar-se, o d'aturar el tràfic d'armes, o de bloquejar les comunicacions, o tantes altres formes que segur que la tecnologia actual permetria sobradament. Això per no par-

lar d'altres camins encara preferibles com la prevenció, la mediació, les pressions diplomàtiques, sistemes d'arbitratge, etc. Entre la indiferència i la violència hi ha molt espai per explorar. És cada cop més urgent que la comunitat internacional trobi mitjans més racionals d'afrontar els conflictes. El moviment per la pau no es cansarà de reclamar-los.

En segon lloc pels resultats. Mitjans i resultats estan sempre íntimament lligats (com la llavor i l'arbre, deia Gandhi). Allò que s'obté per la força, només es pot mantenir per la força. El pla de pau imposat no sembla gaire ben acceptat per les parts. D'altra banda, els odís acumulats per tanta maldat faran difícil la convivència futura. És cert que aturar la guerra és prioritari. Però, ens hem de conformar amb tan poc? Què s'ha fet per la pau? S'ha estructurat una nova situació, més justa que l'anterior, que permeti esperar un futur estable? Ras i curt: S'ha resolt el conflicte?

Ens congratulem com el qui més del final de la barbàrie i la valorem com un primer pas, però no podem deixar de pensar que, si bé als Balcans s'ha aturat la guerra, encara queda molt lluny la pau. Tant de bo que ens equivoquem.

Antoni Soler
(Editorial del butlletí "Fundació per la Pau"
de Barcelona. Gener-Febrer '96)

ENCANTERIS DE L'INSTINT

Per acórrer la nit
a despullar-se, jo,
indòmit de sentit
renego d'abrigar-la...
Confesso que no s'esvaeix
l'alimara eminent
de la lluna, ex-bruna,
mes l'oratge costipa
el seu color
pecaminós i bohemí...
El meu conhort camina
a corre-cuita contra
el captiveri
de les sensualitats
exímies...
Rere de la contrada
casta s'escola la
frisança amatent
escribant la fada,
l'amada,
que esguarda el pergami
del fressat camí
que, ara, afònica
sospira el glatir epicuri...
Res traspua els sacsons
glaçats a la intempèrie
mes els llambrecs de
l'alba ens
delaten de sobines...
Un d'una, ella lassa i ell
delerós d'aidar-la
a no consentir-ho.
L'embat és meu,
la mar bonança, seva...
L'amor és místic, mutu,
les llunes, meves...
Aviat, emperò, un malson
de recança audaç
m'incita a recapacitar:
-S'havia d'estendre la tinta,
avui, sobre el paper?
-Per què divisa el satèl·lit
l'esdevenidor i ho conta
en aquesta plana lliure,
ingènua i malmesa per tan
inspirat comiat?

Joan Barceló i Cerdà
Vesprada del 26 de gener de 1996

A dies tinc necessitat de tu
d'allargadaixar-me a les parets del teu cos

Besar-te a cada cantó,
a tots els portals,
en els bancs de les places.

Demonfament prendre't la pell a trinxes
i deixar-me perdre en un raonet dels teus
llavis.

caterina gelabert i perelló
febrer 96

SOLS COMPTEN ELS "CALERONS".

Ja de jove ben acabat
demanava autonomia,
ara la tenc i voldria
no haver-me equivocat.

Abans passàrem prou fam
i mancances de doblers,
ara sobren mercaders
que mai no assaciam.

Malhaja trinxet novell
que mai no talla prim, prim,
per això per tot tenim
despeses a desgavell.

Abans érem uns esclaus,
no podíem dir ni pruna,
ara se'n diu cada una
que arranca panys i claus.

Ans tots érem d'un color
i contents i tan campants,
ara tots són trons i llamps,
tempestes que fan furor.

La raó tothom la vol
sense cap alternativa,
però sols la Primitiva
ens pot consolar del dol.

Igualtat i democràcia,
ens prediquen els polítics,
però mai els més requítics
flocarem d'aquesta gràcia.

Ni glòries, ni passions,
credos, ni idealismes,
dretes, ni socialismes,
sols compten els "calerons".

Ja no valen reflexions
a davant aquest bordell,
el món és un foradell
com un avenc sense fons.

Si això és la foganya
on coure les nostres sopes,
només menjarem estopes
bullides amb brou de "canya".

Aquesta és l'autonomia
volguda en democràcia
i caiguda en desgràcia
per mor de la gelosia.

Biel Frontera.

Ja hi tornam esser una altra vegada amb les gloses per fer una passadeta al que ha passat darrerament pel poble, des d'aquí no es pretén esser un noticiari del que passa sinó comentar un poc i d'una forma desenfadada a vegades i un poc més sèria quan hi importa, alguns dels aspectes que han estat d'actualitat o dels que "se n'ha sentit xerrar", allò del que "diuen que diuen que han dit, que una dona havia dit, que li havien dit a ella, que dins es forn havien dit, que havien sentit a dir que deien ..."

Llubí ja torna esser negre,
els carrers ja han asfaltat,
ara ens mancarà "sebre"
quina gruixa hi han posat.

Als de la primera fase,
hi posaren molt poc gruix,
per moltes parts ja se cruix,
aixó si que no té "passe".

Pel Juliol ho posaren,
i amb mig any ja s'ha enclotat,
per molts llocs s'ha destapat,
molt malament ho deixaren.

Si vos hi voleu fixar
veureu que sa capa és prima.
Qui així l'esfalt escatima
és que no mereix cobrar.

Fa poc que hi hagué a Llubí
un gran aconteixement
que va emocinar a la gent
que estima el que passa aquí

El Sant Cristó i l'Ermita
els cent anys faran enguany
i tot el poble amb afany
li feu festa gens petita.

La Imatge ben restaurada
que a l'església havia estat
amb festa i solemnitat
a l'ermita fou tornada

S'estrenaren les cornetes
i els tambors amb gran remor
acompanyant el Senyor.
Vérem moltes llagrimetes!

=====

=====

I ja per volta tercera
els amos han canviat
i molt bé ho han arreglat.
Xerram de Sa Taperera.

Veurem si aquesta vegada
ses coses més bé aniran
i molts anys aguantaran
els que ara l'han agafada.

Jo testimoni en puc dar
de que s'hi menja molt bé;
i és que hi ha molt bon cuiner
i molt bé m'hi vaig campar.

Tant si és rostit com torrat,
escaldums, frit o porcella,
també una bona paella
hi troba el que està afamat.

Per acabar la glosada
mon darrer adéu vull donar
a un bon amic que ens deixà
d'una forma molt sobtada:

Quan la missa hagué acabat,
son cor ja no resistí;
cap al Pare es dirigí
ell que l'havia estimat.

A molta gent has casada,
batiars nostros infants,
ajudares a molts grans
a anar on ja hi tens estada.

Joan Quela et demanam,
tots els que quedam aquí:
intercedeix per Llubí
que noltros no t'oblidam.

=====

=====

UDL

PREMS
CORONA

NÚM. 19 - MARÇ-ABRIL 1996

